

# 1 Krönikeboken

## Inledning

Krönikeböckerna var från början en bok, men på grund av sin längd delades den in i två bokrullar omkring 300 f.Kr. Den var också placerad sist i den judiska kanon, och är en sammanfattning av Israels historia. Första ordet är Adam och sista stycket beskriver hur Israel återvänder från exil.

### Struktur:

1. Släkttavlor (1 Krön 1-9)
2. Berättelser om David (1 Krön 10-21)
3. Förberedelser för att bygga templet (1 Krön 22-29)

**Skrivet:** senare än 536 f.Kr., troligtvis **450-400 f.Kr.**

**Berör tidsperioden:** tiden efter det att folket återvände från exilen i Babylon

**Författare:** **Esra**, eller någon samtida med honom.

*Släkttavlor (kap 1-9)*

*Israels historia*  
(1 Mos 5; Luk 3:36-38)

*Adam – Noa*  
(1 Mos 5; Luk 3:36-38)

<sup>1</sup> Adam,  
Set,  
Enosh,

<sup>2</sup> Kenan,

Mahalalel,  
Jared,

<sup>3</sup> Henok (*Chanoch*),  
Metoshelach,  
Lemech,

<sup>4</sup> Noa (*hebr. Noach*) [*hans söner var*] –  
Shem (*Sem*),  
Cham (*Ham*) och  
Jafet.

*Jafets ättlingar*  
(1 Mos 10:2-4)

<sup>5</sup> [*Totalt 14 ättlingar till Jafet nämns. Jafets söner är huvudsakligen folken i norr och väster, i Mindre Asien och på Medelhavets öar och kuster. Det motsvarar dagens Europa och även delar av norra Mellanöstern.*]

Jafets söner var:

Gomer [*kimmererna vid Svarta havet; nuvarande Turkiet*] och

Magog [*kring Svarta havet, nuvarande Georgien*] och Madaj [*förfader till mederna; sydväst om Kaspiska havet; området kring nuvarande Teheran i Iran*] och

Javan [*jonierna, grekerna; Grekland*] och

Tubal (*hebr. Toval*) [*folk i östra Mindre Asien; nuvarande centrala Turkiet*] och

Meshech [*folk i östra Mindre Asien*] och

Tiras [*nuvarande Italien*].

<sup>6</sup> Gomers söner var  
Ashkenaz och

Rifat och  
Togarma.

- <sup>7</sup> Javans söner var  
Elisha och  
Tarshish och  
Kittim (*kitteerna*) och  
Rodamim (*rodaneerna*).

*Chams ättlingar  
(1 Mos 10:6-20)*

- <sup>8</sup> Chams (*Hams*) söner var:  
Kush [*afrikanska riket Nubien; nuvarande  
södra Egypten, Etiopien och Sudan*]  
och Mitsrajim [*Egypten*]  
och Put (*hebr. Pot*) [*motsvarar nuvarande Libyen,  
se Jer 46:9; Hes 30:5; 38:4-6*]  
och Kanaan [*nuvarande Israel*].

- <sup>9</sup> Kushs söner var  
Seva och  
Havila (*hebr. Chavila*) och  
Sabta och  
Raama och  
Sabteka.

Raamas söner var  
Sheva och  
Dedan.

- <sup>10</sup> Kush blev far till Nimrod,  
som var den förste som fick stor makt på  
jorden.

- <sup>11</sup> Mitsrajim [*Egypten*] blev far till  
ludeerna och

anameerna och  
lehabeerna och  
naftuheerna och  
<sup>12</sup> patroseerna och  
kasluheerna, som filistéerna härstammar  
från, och  
kaftoreerna.

<sup>13</sup> Kanaan blev far till Sidon, som var hans  
förstfödde, och Chet,

<sup>14</sup> dessutom jevusiterna, amoréerna och gir-  
gasheerna,

<sup>15</sup> hiveerna, arkeerna, sineerna,

<sup>16</sup> arvadeerna, semareerna och hamateerna.

### *Shems ättlingar*

*(1 Mos 10:21-29)*

<sup>17</sup> Shems söner var Elam, Ashor [*assyrierna*],  
Arpakshad, Lud och Aram, dessutom Us (*hebr.*  
*Ots*), Hul, Geter och Meshech.

<sup>18</sup> Arpakshad blev far till Shelach och Shelach  
blev far till Ever.

<sup>19</sup> Åt Ever föddes två söner. Den ene hette Peleg  
[*snarlikt ordet för "delad"*], för under hans tid  
delades (*hebr. pilag*) jorden upp [*1 Mos 10:25;*  
*11:16-19*]. Hans bror hette Joktan.

<sup>20</sup> Joktan blev far till Almodad, Shelef, Hasar-  
mavet, Jera,

<sup>21</sup> Hadoram, Usal, Dikla,

<sup>22</sup> Ebal, Abimael, Sheva [*betyder "sju" eller "ed";*  
*troligtvis Saba i nuvarande Jemen eller Aksum i*  
*Etiopien*],

<sup>23</sup> Ofir, Havila (*hebr. Chavila*) och Jobab. Alla  
dessa var Joktans söner.

<sup>24</sup> Shem, Arpakshad, Shelach,

- <sup>25</sup> Eber, Peleg, Regu,  
<sup>26</sup> Serug, Nahor, Tera,  
<sup>27</sup> Abram, alltså Abraham.

### *Abrahams ättlingar*

- <sup>28</sup> Abrahams söner var Isak och Ismael.

<sup>29</sup> Detta är deras släkttavla:  
Nevajot, Ismaels förstfödde, dessutom Kedar,  
Adbeel och Mibsam,  
<sup>30</sup> Mishma och Doma, Massa, Chadad och Tema,  
<sup>31</sup> Jetur, Nafish och Kedma. Dessa var Ismaels söner.

<sup>32</sup> De söner som Abrahams bihustru Keturah (*hebr. Qetorah; betyder: rökelse/offer*) [1 Mos 25:1] födde var Zimran, Jokshan, Medan, Midjan, Jishbak och Shoach.

Jokshans söner var Sheva och Dedan.

<sup>33</sup> Midjans söner var Efa, Efer, Henok (*hebr. Chanoch*), Avida och Eldaa. Alla dessa var Keturahs söner [1 Mos 25:2, 4].

<sup>34</sup> Och Abraham blev far till Isak. Isaks söner var Esau och Israel.

<sup>35</sup> Esaus söner var Elifas, Reguel, Jeush, Jalam och Korach.

<sup>36</sup> Elifas söner var Teman och Omar, Sefi och Gatam, Kenas, Timna och Amalek.

<sup>37</sup> Reguels söner var Nahat, Zerach, Shamma och Missa.

### *Edomiterna – Esau och Seir*

<sup>38</sup> Seirs söner var

Lotan, Shobal, Sibon, Ana, Dishon, Eser och Dishan.

<sup>39</sup> Lotans söner var

Hori och Homam. Lotans syster var Timna.

<sup>40</sup> Shobals söner var

Aljan, Manahat och Ebal, Shefi och Onam.

<sup>41</sup> Anas son var Dishon.

Dishons söner var Hamran, Eshban, Jitran och Keran.

<sup>42</sup> Eserns söner var

Bilhan, Saavan och Akan.

Dishans söner var Us (*hebr: Ots*) och Aran.

<sup>43</sup> Dessa var de kungar som regerade i Edoms land innan det fanns någon kung i Israel:

Bela, Beors son, och hans stad hette Dinhaba.

<sup>44</sup> När Bela dog blev Jobab, Zerachs son, från Bosra, kung efter honom.

<sup>45</sup> När Jobab dog blev Husham från temaneernas land kung efter honom.

<sup>46</sup> När Husham dog blev Hadad, Bedads son, kung efter honom. Han slog midjaniterna på Moabs mark. Hans stad hette Avit.

<sup>47</sup> När Hadad dog blev Samla från Masreka kung efter honom.

<sup>48</sup> När Samla dog blev Saul från Rehobot vid floden kung efter honom.

<sup>49</sup> När Saul dog blev Baal-Hanan, Akbors son, kung efter honom.

<sup>50</sup> När Baal-Hanan dog blev Hadad kung efter honom. Hans stad hette Pao och hans hustru

hette Mehetavel, dotter till Matred, som var dotter till Me-Sahab.

<sup>51</sup> När Hadad hade dött var dessa Edoms stamfurstar: fursten Timna, fursten Alja, fursten Jetet,

<sup>52</sup> fursten Oholibama, fursten Elah, fursten Pinon,

<sup>53</sup> fursten Kenas, fursten Teman, fursten Mibsar,

<sup>54</sup> fursten Magdiel, fursten Iram. Dessa var Edoms stamfurstar.

## 2

### *Israeliterna*

<sup>1</sup> Dessa var Israels söner: Ruben, Simeon, Levi och Juda, Isaskar och Sebulon,

<sup>2</sup> Dan, Josef och Benjamin, Naftali, Gad och Asher.

### *Juda stam*

<sup>3</sup> Judas söner var Er, Onan och Shela. Dessa tre föddes åt honom av Shuas dotter, kanaaneiskan. Men Er, Judas förstfödde, var ond i Herrens ögon. Därför dödade han honom.

<sup>4</sup> Tamar, hans sonhustru, födde åt Juda Perets och Zerach, så att Judas söner var tillsammans fem.

<sup>5</sup> Perets söner var Chetsron och Chamol.

<sup>6</sup> Zerachs söner var Simri, Ejtan, Heman, Kalkol och Dara, tillsammans fem.

<sup>7</sup> Karmis son var Akar, som drog olycka över Israel när han trolöst stal det som hade vigts åt förintelse.

<sup>8</sup> Ejtans son var Asarja.

### *David*

### *Ram till David*

*[Här bryter krönikören upp mönstret i släkttavlan och reverserar i en kiasm.]*

<sup>9</sup> De söner som föddes åt Chetsron var Jerameel, Ram och Kelubai *[även kallad Kaleb, se 1 Krön 2:18]*.

<sup>10</sup> Ram blev far till Amminadav, och Amminadav blev far till Nahshon, furste för Juda barn.

<sup>11</sup> Nahshon blev far till Salma, och Salma till Boaz.

<sup>12</sup> Boaz blev far till Obed och Obed till Ishai.

<sup>13</sup> Ishai blev far till  
Eliab, som var hans förstfödde,  
Abinadav den andre,  
Shimea den tredje,

<sup>14</sup> Netanel den fjärde,  
Raddaj den femte,

<sup>15</sup> Osem den sjätte och  
David den sjunde.

<sup>16</sup> Deras systrar var Seruja och Abigail. *[David har också en hustru vid samma namn, se 1 Sam 25:39-42]*

Serujas söner var Avishaj, Joav och Asahel – totalt tre.

<sup>17</sup> Abigail födde Amasa, och Amasas far var ismaeliten Jeter.

### *Kalebs ättlingar*

<sup>18</sup> Kaleb, Chetsrons son, fick barn med sin hustru Asuva (*Asuba*) och med Jeriot. Dessa var hennes söner: Jeshar, Shobab och Ardon. *[Kaleb (hebr. kaleb) kallas också Kelovaj, se vers 9. Detta är inte*

*samma person som Kaleb som bespejade landet, han levde senare, se 4 Mos 13:30.]*

<sup>19</sup> När Asuvah dog tog Kaleb Efratah till hustru, och hon födde åt honom Hur (*hebr. Chor*).

<sup>20</sup> Hur (*hebr. Chor*) blev far till Ori, och Ori till Betsalel.

<sup>21</sup> Därefter gick Chetsron in till Machirs, Gileads fars, dotter. Henne tog han till hustru när han var 60 år gammal. Hon födde Segub åt honom.

<sup>22</sup> Segub blev far till Jair som hade 23 städer i Gileads land.

<sup>23</sup> Men geshureerna och araméerna tog ifrån dem Jairs byar samt Kenat med underlydande orter, 60 städer. Alla dessa var söner till Machir, Gileads far.

<sup>24</sup> När Chetsron hade dött i Kaleb-Efrata, födde Hesrons hustru Avijah åt honom Ashur, Tekoas far.

### *Jerameels ättlingar*

<sup>25</sup> Sönerna till Jerameel, Chetsrons förstfödde, var Ram, den förstfödde, dessutom Buna, Oren, Osem och Ahia.

<sup>26</sup> Jerameel hade en annan hustru, som hette Atara. Hon var mor till Onam.

<sup>27</sup> Rams, Jerameels förstföddes, söner var Maas, Jamin och Eker.

<sup>28</sup> Onams söner var Shammaj och Jada. Shammajs söner var Nadab och Abisur.

<sup>29</sup> Abisurs hustru hette Avichajil. Hon födde Aban och Molid åt honom.

<sup>30</sup> Nadabs söner var Seled och Appajim. Seled dog barnlös.

<sup>31</sup> Och Appajims son var Jishi. Jishis son var Sheshan och Sheshans son var Alaj.

<sup>32</sup> Jadas, Shammajs brors, söner var Jeter och Jonatan. Jeter dog barnlös.

<sup>33</sup> Jonatans söner var Pelet och Sasa.  
Dessa var Jerameels söner.

### *Jerameel – extramaterial*

<sup>34</sup> Sheshan hade inga söner utan endast döttrar. Sheshan hade en egyptisk tjänare som hette Jarha.

<sup>35</sup> Sheshan gav sin dotter till hustru åt sin tjänare Jarha, och hon födde åt honom Attaj.

<sup>36</sup> Attaj blev far till Natan och Natan till Sabad.

<sup>37</sup> Sabad blev far till Eflal och Eflal till Obed.

<sup>38</sup> Obed blev far till Jehu och Jehu till Asarja.

<sup>39</sup> Asarja blev far till Heles och Heles till Elasa.

<sup>40</sup> Elasa blev far till Sisamaj och Sisamaj till Shallum.

<sup>41</sup> Shallum blev far till Jekamja, och Jekamja till Elishama.

### *Kaleb – extramaterial*

<sup>42</sup> Kalebs, Jerameels brors, söner var Mesha, hans förstfödde som var far till Sif, och Mareshas, Hebrons (*Chevrons*) fars, söner.

<sup>43</sup> Hebrons söner var Korach, Tappua, Rekem och Shema.

<sup>44</sup> Shema blev far till Raham, Jorkeams far. Rekem blev far till Shammaj.

<sup>45</sup> Shammajs son var Maon, och Maon var Beit-Surs far.

<sup>46</sup> Kalebs bihustru Efa födde Haran, Mosa och Gases. Haran blev far till Gases.

<sup>47</sup> Jadajs söner var Regem, Jotam, Gesan, Pelet, Efa och Saaf.

<sup>48</sup> Kalebs bihustru Maacha födde Seber och Tirhana.

<sup>49</sup> Hon födde också Saaf, Madmannas far, Seva, Makbenas far och Gibeas far. Kalebs dotter var Achsa.

<sup>50</sup> Dessa var Kalebs söner: Hurs, Efratas förstföddes, son var Shobal, Kirjat-Jearims far,

<sup>51</sup> dessutom Salma, Betlehems far, och Haref, Beit-Gaders far.

<sup>52</sup> Söner till Shobal, Kirjat-Jearims far, var Haroe och hälften av Hammenuhot-släkten.

<sup>53</sup> Kirjat-Jearims släkter var jeteriterna, putiterna, sumatiterna och misraiterna. Från dem utgick sorgatiterna och estaoliterna.

<sup>54</sup> Salmas söner var Betlehem och netofatiterna, Atrot-Beit-Joav, liksom hälften av manahatiterna, sorgaiterna.

<sup>55</sup> De skriftlärdas släkter, de som bodde i Jabes [*stad nära Betlehem; en person med samma namn nämns i 1 Krön 4:9-10*], var tiratiterna, simatiterna, sukatiterna. Dessa var de keniter som härstammade från Hammat, stamfar till Rekabs släkt.

### 3

#### *Ram – mer material om Davids ättlingar*

<sup>1</sup> Dessa var de söner som föddes åt David i Hebron (*hebr. Chevron*):

Amnon, den förstfödde – av Ahinoam från Jizreel,

Daniel, den andre – av Abigail från Karmel,

<sup>2</sup> Avshalom, den tredje – son till Maacha. som var dotter till Talmaj, kungen i Geshur,

Adonija (*hebr. Adonijaho*), den fjärde – Chag-gits son,

<sup>3</sup> Shefatja, den femte – av Abital,

Jitream, den sjätte – av hans hustru Eglä.

<sup>4</sup> Dessa sex föddes åt honom i Hebron, där han regerade i 7 år och 6 månader.

I Jerusalem regerade han i 33 år.

<sup>5</sup> Dessa söner föddes åt honom i Jerusalem: Shimea, Sobab, Natan och Salomo, tillsammans fyra, av Bat-Shua, Ammiels dotter.

<sup>6</sup> Dessutom Jivchar, Elishama, Elifelet,

<sup>7</sup> Noga, Nefeg, Jafia,

<sup>8</sup> Elishama, Eljada och Elifelet, tillsammans nio.

<sup>9</sup> Dessa var alla Davids söner, förutom sönerna med bihustrurna. Tamar var deras syster.

### *Kung Salomos ättlingar*

<sup>10</sup> Salomos son var Rehabeam (*hebr. Rechavam*),  
dennes son Avijah,

dennes son Asa,

dennes son Joshafat,

<sup>11</sup> dennes son Joram,

dennes son Achasja,

dennes son Joash,

<sup>12</sup> dennes son Amasja (*hebr. Amatsjaho*),

dennes son Asarja [*Ussia, se 2 Kung 15:1; 2 Krön 26:1; Matt 1:8*],

dennes son Jotam,

<sup>13</sup> dennes son Achaz,

dennes son Hiskia,

dennes son Manasse,

<sup>14</sup> dennes son Amon,  
dennes son Josia (*hebr. Joshijaho*).

<sup>15</sup> Josias söner var  
Jochanan, den förstfödde,  
Jojakim (*hebr. Jehojaqim*), den andre,  
Sidkia (*hebr. Tsidqijaho*), den tredje,  
Shallom, den fjärde.

<sup>16</sup> Jojakims (*hebr. Jehojaqims*) söner var hans son  
Jekonja (*hebr. Jechonjah*) och dennes son Sidkia  
(*hebr. Tsidqijaho*).

### *Kung Jekonjas ättlingar*

<sup>17</sup> Jekonjas (*hebr. Jechonjahs*) söner i fångenskap  
var: hans son Shealtiel,

<sup>18</sup> dessutom Malkiram, Pedaja, Senassar,  
Jekamja, Hoshama och Nedabja.

<sup>19</sup> Pedajas söner var Serubbabel och Shimei,  
Serubbabels söner var Meshullam och Hananja,  
och deras syster var Shelomit,

<sup>20</sup> dessutom Hashuba, Ohel, Berechjah, Hasadja  
och Joshav-Chesed, tillsammans fem.

<sup>21</sup> Hananjas söner var Pelatja och Jeshajah [*inte  
profeten Jesaja*], dessutom Refajas söner, Arnans  
söner, Obadjas söner och Shekanjas söner.

<sup>22</sup> Shekanjas son var Shemaja.

Shemajas söner var Hattush [*kom från Babylon  
458 f.Kr., se Esra 8:2*], Jigal, Baria, Nearja och  
Shafat, tillsammans sex.

<sup>23</sup> Nearjas söner var Eljoenaj, Hiskia och As-  
rikam, tillsammans tre.

<sup>24</sup> Eljoenajs söner var Hodavja, Eljashib, Pelaja, Ackub, Jochanan, Delaja och Anani, tillsammans sju.

## 4

### *Judas ättlingar*

<sup>1</sup> Judas söner var Perets, Chetsron, Karmi, Hur (*hebr. Chor*) och Shobal.

<sup>2</sup> Reaja, Shobals son, blev far till Jahat och Jahat till Ahumaj och Lahad. Dessa var sorgatiternas släkter.

<sup>3</sup> Dessa var Abi-Etams söner: Jisreel, Jishma och Jidbash, och deras syster hette Hatslelponi,

<sup>4</sup> dessutom Penael, Gedors far, och Eser, Hushas far. Dessa var söner till Hur (*hebr. Chor*), Efratas förstfödde, Betlehems far.

<sup>5</sup> Ashur, Tekoas far, hade två hustrur, Hela och Naara.

<sup>6</sup> Naara födde åt honom

Ahussam, Hefer, Timeni och ahashtariterna.

Dessa var Naaras söner.

<sup>7</sup> Helas söner var

Seret, Jishar och Etnan.

<sup>8</sup> Kos var far till Anub och Hassobeba, likaså Aharhels, Harums sons, släkter.

### *Jabes bön*

<sup>9</sup> Jabes var mer ansedd (*ärofylld, aktad, hade mer dignitet*) än sina bröder, hans mor hade gett honom namnet Jabes [*hebr. Jabets; snarlikt ordet för smärta*], för hon sa: "Jag har fött honom med smärta (*hebr. otsev*)."

<sup>10</sup> Jabes ropade till (*bad, åkallade*) Israels Gud (*Elohim*) och sa:

Om du bara ville välsigna mig stort

utvidga mitt område (*min gräns*).

Låt din hand vara med mig (*låt mig vara nära dig*)

bevara mig från ondska, så att jag inte smärtar mig.

Gud lät det ske som han begärde (*önskade*).

<sup>11</sup> Kelub, Shuhas bror, blev far till Mehir, som var far till Eshton.

<sup>12</sup> Eshton blev far till Beit-Rafa, Pasea och Tehinna, Ir-Nahashs far. Dessa var männen från Reka.

<sup>13</sup> Kenas söner var Otniel och Seraja.

<sup>14</sup> Meonotaj blev far till Ofra och Seraja till Joav, far till hantverkardalens släkt, för de var hantverkare.

<sup>15</sup> Söner till Kaleb [*en av de tolv spejarna, se 4 Mos 13:6*], Jefunnes son, var Iru, Elah och Naam, likaså Elahs söner och Kenas.

<sup>16</sup> Jehallelels söner var Sif och Sifa, Tirja och Asarel.

<sup>17</sup> Esras son var Jeter, dessutom Mered, Efer och Jalon. Och hon [*Bitja, se vers 18*] blev havande och födde Mirjam, Shammaj och Jishba, Eshtemoas far.

<sup>18</sup> Hans judiska hustru födde Jered, Gedors far, och Heber, Sokos far, och Jekutiel, Sanoas far. Men de andra var söner till Bitja, faraos dotter, som Mered hade tagit till hustru.

19 Söner till Hodias hustru, Nahams syster, var Keilas far, garmiten, och maachatiten Eshtemoa.

20 Simeons söner var Amnon och Rinna, Ben-Hanan och Tilon.

Jishis söner var Sohet och Sohets son.

### *Shelas ättlingar*

21 Söner till Shela, Judas son, var Er, Lekas far, och Lada, Mareshas far, och de släkter som tillhörde linnearbetarnas hus, av Ashbeas hus,

22 dessutom Jokim och männen i Koseba samt Joash och Saraf, som blev herrar över Moab, likaså Jasubi-Lehem. Men detta hör till en avlägsen tid.

23 Dessa var krukmakarna och invånarna i Netaim och Gedera. De bodde där hos kungen och var i hans tjänst.

### *Simeon, Ruben, Gad och halva Manasse*

#### *Simeons ättlingar*

24 Simeons söner var:

Nemuel och Jamin, Jariv, Zerach, Saul (*hebr. Shaol*).

*[Uppräkningen grupperar Nemuel först och sedan de andra fyra, se även 1 Mos 46:10; 2 Mos 6:15; 4 Mos 26:12.]*

25 Hans [*Sauls*] son var Shallum, hans [*Shallums*] son var Mivsam, hans [*Mivsams*] son var Mishma.

26 Mishmas söner var hans son Hammuel, dennes son Sackur och dennes son Shimei.

<sup>27</sup> Shimei hade sexton söner och sex döttrar. Men hans bröder hade inte många barn. I sin helhet ökade inte deras släkt lika mycket som Juda barn.

<sup>28</sup> De bodde i Beer-Sheva, Molada och Hasar-Shual,

<sup>29</sup> Bilhah, i Esem och i Tolad,

<sup>30</sup> Betuel, Horma och Tsiklag,

<sup>31</sup> i Beit-Markabot, i Hasar-Susim, i Beit-Biri och i Shaarajim. Dessa var deras städer tills David blev kung.

<sup>32</sup> Deras byar var Etam och Ajin, Rimmon, Token och Ashan, fem städer,

<sup>33</sup> och alla deras byar som låg runt omkring dessa städer ända till Baal. [*Baal betyder "herre", syftar troligtvis på Baalot-Beer i söder, se Jos 19:8.*] Där bodde de. [*Jos 19:8*] De förde sitt eget [*särskilda*] släktregister.

*[Släktregister var officiella listor på namn och familjer som förvarades i arkiv. De användes för beskattning och militärtjänst. Även om simoniterna var en liten stam som bodde mitt i Juda hade de sina egna släktregister.]*

<sup>34</sup> Dessutom [*följande överhuvuden*]: Meshobab, Jamlek och Josha, Amasjas son,

<sup>35</sup> och Joel och Jehu, son till Josibja, son till Seraja, son till Asiel,

<sup>36</sup> och Eljoenaj, Jaakoba, Jeshohaja, Asaja, Adiel, Jesimiel och Benajaho,

<sup>37</sup> samt Sisa, son till Shifi, son till Allon, son till Jedaja, son till Shimri, son till Shemaja.

<sup>38</sup> Dessa nu nämnda var furstar i sina släkter.

Och deras familjer utbredde sig och blev talrika.

<sup>39</sup> De drog fram mot Gedor [*nära Gaza*], ända till östra sidan av dalen, för att söka bete för sin boskap.

<sup>40</sup> De fann frodigt (*rikligt, fett*) och gott bete, och landet hade utrymme nog. Och där var lugnt och stilla, för de som bodde där förut var hamiter.

<sup>41</sup> Men dessa som här är uppskrivna med namn kom i Juda kung Hiskias tid [*715-687 f.Kr.*] och förstörde deras tält och slog de meiniter som fanns där och utrotade dem så att de inte mer finns till. Sedan bosatte de sig i deras land, för där fanns bete för deras boskap.

<sup>42</sup> Av dem, av Simeons barn, begav sig femhundra man till Seirs bergsbygd. Och Pelatja, Nearja, Refaja och Ussiel, Jishis söner, stod i spetsen för dem.

<sup>43</sup> De slog de sista som var kvar av amalekiterna och hade kommit undan. Sedan bosatte de sig där och bor där än i dag.

## 5

### *Rubens ättlingar*

<sup>1</sup> Ruben var Israels förstfödde, för han föddes först. Men eftersom han vanhelgade sin fars bädd [*genom att ligga med Judas bihustru Bilhah, se 1 Mos 35:22; 49:4*] gavs hans förstfödsrätt åt sönerna till Josef, Israels son, men inte så

att Josef skulle tas upp i släktregistret som den förstfödde.

<sup>2</sup> För även om Juda var den mäktigaste bland sina bröder och en av hans ättlingar blev furste, så blev förstfödslorätten ändå Josefs.

*[Den förstfödde sonen fick dubbel arvslott, se 5 Mos 21:17. Det var också den äldste sonens ansvar att flytta benen från gravkammaren till en benkista, ett år efter en förälders begravning. Se även 1 Mos 50:10; 1 Sam 31:13; Matt 8:22; Joh 11:19.]*

<sup>3</sup> Rubens, Israels förstföddes, söner var Chanoch (*Henok*) och Pallo, Chetsron och Karmi.

<sup>4</sup> Joels söner var hans son Shemaja, dennes son Gog, dennes son Shimei,

<sup>5</sup> dennes son Mika, dennes son Reaja, dennes son Baal,

<sup>6</sup> likaså dennes son Beera som Assyriens kung Tiglat-Pileser förde bort i fångenskap. Han var furste för rubeniterna.

<sup>7</sup> Hans bröder var, när de efter sina släkter skrevs upp i släktregistret efter sin ättföljd: Jegiel, huvudmannen, Sakarja

<sup>8</sup> och Bela, son till Asas, son till Shema, son till Joel. Han bodde i Aroer, och hans boplatser nådde ända till Nebo och Baal-Meon.

<sup>9</sup> Österut nådde hans boplatser ända fram till öknen som sträcker sig från floden Euftrat. De hade nämligen stora boskapshjordar i Gileads land.

<sup>10</sup> Men på Sauls tid förde de krig mot hagariterna [*araber som härstammade från Abrahams bihus-*

*tru Hagar, se 1 Mos 21:9; 25:12*], som föll för deras hand. Då bosatte de sig i deras tält utmed hela östra sidan av Gilead.

### *Gads ättlingar*

<sup>11</sup> Gads barn bodde mitt emot dem i landet Bashan ända till Salka:

<sup>12</sup> huvudmannen Joel och sedan Shafam, och dessutom Jaanaj och Shafat i Bashan.

<sup>13</sup> Deras bröder var, efter sina familjer, Mikael, Meshullam, Sheba, Joraj, Jakan, Sia och Ever, tillsammans sju.

<sup>14</sup> Dessa var söner till Avichajil, son till Huri, son till Jaroa, son till Gilead, son till Mikael, son till Jeshishaj, son till Jado, son till Boz.

<sup>15</sup> Men Ahi, son till Abdiel, son till Guni, var huvudman för deras familjer.

<sup>16</sup> De bodde i Gilead i Bashan med underlydande orter, likaså på alla Sarons betesmarker, så långt de sträckte sig.

<sup>17</sup> Alla dessa blev uppskrivna i släktregistret i Juda kung Jotams tid [750-735 f.Kr. i det södra riket] och Israels kung Jerobeams tid [793-735 f.Kr. i det norra riket].

<sup>18</sup> Rubens barn och gaditerna och ena hälften av Manasse stam var tappra män som bar sköld och svärd och spände båge och var tränade för krig. De utgjorde 44 760 stridsberedda män.

<sup>19</sup> De förde krig mot hagariterna och mot Jetur, Nafish och Nodab.

<sup>20</sup> De fick hjälp mot dem så att hagariterna och alla som var med dem gavs i deras hand. De

ropade till Gud under striden och han bönhörde dem, eftersom de litade på honom.

<sup>21</sup> Som byte förde de bort deras boskapshjordar, 50 000 kameler, 250 000 får och 2 000 åsnor, likaså 100 000 människor.

<sup>22</sup> Många hade blivit slagna, eftersom striden var från Gud. Sedan bosatte de sig i deras land och bodde där ända till fångenskapen.

<sup>23</sup> Halva Manasse stams barn bodde också där i landet, från Bashan ända till Baal-Hermon och Senir [*det amoreiska namnet, se 5 Mos 3:9*] och Hermons berg, och de var talrika.

<sup>24</sup> Dessa var huvudmän för sina familjer: Efer, Jishi, Eliel, Asriel, Jeremia, Hodavja och Jadiel, tappra stridsmän, berömda män och huvudmän för sina familjer.

<sup>25</sup> Men de var otrogna mot sina fäders Gud. I sin trolöshet höll de sig till de gudar som dyrkades av folken i landet, de folk som Gud hade utrotat inför dem.

<sup>26</sup> Då uppväckte Israels Gud den assyriske kungen Puls [*Tiglat-Pileser III*] ande, det vill säga den assyriske kungen Tiglat-Pilesers ande. Han förde folket bort i fångenskap, såväl rubeniterna och gaditerna som ena hälften av Manasse stam. Han förde dem till Hala, [*floden*] Habor, Hara och Gozans ström [*i nuvarande norra Irak*], där de är än i dag.

## 6

*Levi*

### *Översteprästernas släktlista*

*[Kapitel 6 med Levi är den centrala sektionen i kapitel 1-9.]*

- <sup>1</sup> Levis söner var Gershom, Kehat och Merari.
- <sup>2</sup> Kehats söner var Amram, Jishar, Hebron och Ussiel.
- <sup>3</sup> Amrams barn var Aron, Mose och Mirjam.  
Arons söner var Nadav, AviHu, Elazar och Itamar.
- <sup>4</sup> Elazar blev far till Pinchas och Pinchas till Avishua.
- <sup>5</sup> Avishua blev far till Bucki och Bucki till Ussi.
- <sup>6</sup> Ussi blev far till Serachja och Serachja till Merajot.
- <sup>7</sup> Merajot blev far till Amarja och Amarja till Achituv.
- <sup>8</sup> Achituv blev far till Tsadoq och Tsadoq till Achimaas.
- <sup>9</sup> Achimaas blev far till Asarja och Asarja till Jochanan.
- <sup>10</sup> Jochanan blev far till Asarja, som var präst i det tempel Salomo byggde i Jerusalem.
- <sup>11</sup> Asarja blev far till Amarja och Amarja till Achituv.
- <sup>12</sup> Achituv blev far till Tsadoq och Tsadoq till Shallum.
- <sup>13</sup> Shallum blev far till Hilkia (*hebr. Chilqijaho*) och Hilkia till Asarja.
- <sup>14</sup> Asarja blev far till Seraja och Seraja till Josadak,
- <sup>15</sup> men Jehotsadaq deporterades när Herren (*Jahveh*) lät Nebukadnessar föra bort befolkningen i Juda och Jerusalem.

*[Jehotsadaq, som också stavas Jozadak, avslutar denna uppräknings. Han intog aldrig själv rollen som överstepräst innan han deporterades. När prästadömet återupprättas efter exilen är det Josua, Jehotsadaqs son, som tar vid, se Esra 3:2; Hag 1:1; Sak 6:11.]*

<sup>16</sup> Levis söner var Gershom, Kehat och Merari.

<sup>17</sup> Gershoms söner hette Livni och Shimi.

<sup>18</sup> Kehats söner var Amram, Jishar, Hebron och Ussiel.

<sup>19</sup> Meraris söner var Machli och Mushi.

Detta är de levitiska släkterna ordnade efter deras stamfäder:

<sup>20</sup> Gershom hade sonen Livni, vars son var Jachat, vars son var Simma,

<sup>21</sup> vars son var Joach, vars son var Iddo, vars son var Zerach, vars son var Jeotraj.

<sup>22</sup> Kehats ättlingar: hans son var Amminadav, vars son var Korach, vars son var Assir,

<sup>23</sup> vars son var Elkana, vars son var Evjasaf, vars son var Assir,

<sup>24</sup> vars son var Tachat, vars son var Oriel, vars son var Ussia (*hebr. Uzzijaho*), vars son var Saul.

<sup>25</sup> Elkanas ättlingar: Amasaj och Achimot,

<sup>26</sup> vars son var Elkana, vars son var Sofaj, vars son var Nachat,

<sup>27</sup> vars son var Eliav, vars son var Jerocham, vars son var Elkana, vars son var Samuel.

<sup>28</sup> Samuels söner var Joel, den förstfödde, och Avijah, den andre.

<sup>29</sup> Meraris ättlingar: Machli, vars son var Livni, vars son var Shimi, vars son var Uzza,

<sup>30</sup> vars son var Shima, vars son var Haggia, vars son var Asaja.

<sup>31</sup> Detta är de som David gav i uppdrag att svara för sången i Herrens (*Jahvehs*) hus när arken hade fått sin plats där.

<sup>32</sup> Tills Salomo hade byggt Herrens (*Jahvehs*) hus i Jerusalem fullgjorde de denna tjänst framför tabernakels mötestält (*uppenbarelsetältet, boningen* – hebr. *miskhan óhel móed*), och de utförde sina uppgifter enligt den ordning som gällde för dem.

<sup>33</sup> Detta är de som med sina söner fullgjorde denna tjänst:

Av Kehats släkt: Heman, sångaren, son till Joel, son till Samuel,

<sup>34</sup> son till Elkana, son till Jerocham, son till Eliel, son till Toach,

<sup>35</sup> son till Suf, son till Elkana, son till Machat, son till Amasaj,

<sup>36</sup> son till Elkana, son till Joel, son till Asarja, son till Tsefanjaho,

<sup>37</sup> son till Tachat, son till Assir, son till Evjasaf, son till Korach,

<sup>38</sup> son till Jishar, son till Kehat, son till Levi, son till Israel.

<sup>39</sup> Vidare Asaf, sångare liksom Heman, som stod på hans högra sida, son till Berechjah, son till Shima,

<sup>40</sup> son till Mikael, son till Maaseja, son till Malkijah,

<sup>41</sup> son till Etni, son till Zerach, son till Adaja,

<sup>42</sup> son till Ejtan, son till Simma, son till Shimi,

<sup>43</sup> son till Jachat, son till Gershom, son till Levi.  
<sup>44</sup> Meraris ättlingar, sångare även de, stod på den vänstra sidan: Ejtan, son till Kishi, son till Avdi, son till Malluk,  
<sup>45</sup> son till Chashavjaho, son till Amasja, son till Hilkia (*hebr. Chilqijaho*),  
<sup>46</sup> son till Amsi, son till Bani, son till Semer,  
<sup>47</sup> son till Machli, son till Mushi, son till Merari, son till Levi.  
<sup>48</sup> Deras levitiska bröder var satta till att göra allt slags tjänst i boningen, Guds hus.

### *Arons ättlingar*

<sup>49</sup> Men Aron och hans ättlingar skötte offren på brännofferaltaret och rökelsealtaret. De ombesörjde allt i det allra heligaste och bringade försoning åt Israel, alldeles så som Mose, Guds tjänare, hade befallt.  
<sup>50</sup> Detta är Arons ättlingar: hans son var Elazar, vars son var Pinchas, vars son var Avishua,  
<sup>51</sup> vars son var Bucki, vars son var Ussi, vars son var Serachja,  
<sup>52</sup> vars son var Merajot, vars son var Amarja, vars son var Achituv,  
<sup>53</sup> vars son var Tsadoq, vars son var Achimaas.

### *Leviternas städer*

<sup>54</sup> Detta är leviternas boplatser, tältstäderna, som de hade inom sina landområden. Lotten föll först på Arons ättlingar av Kehats släkt,  
<sup>55</sup> och de fick Hebron i Juda land med omgivande betesmarker,  
<sup>56</sup> men åkerjorden och byarna som hörde till staden fick Kalev, Jefunnes son.

<sup>57</sup> Arons ättlingar fick asylstäderna Hebron och Livna med betesmarker, Jattir och Eshtemoa med betesmarker,

<sup>58</sup> Hilen med betesmarker, Devir med betesmarker,

<sup>59</sup> Ashan med betesmarker och Beit-Shemesh med betesmarker

<sup>60</sup> samt från Benjamins stam Geva med betesmarker, Alemet med betesmarker och Anatot med betesmarker.

Sammanlagt hade de tretton städer med tillhörande betesmarker.

<sup>61</sup> Kehats övriga ättlingar fick genom lottkastning släkt för släkt tio städer från den ena hälften av Manasses stam.

<sup>62</sup> Gershoms ättlingar fick genom lottkastning släkt för släkt tretton städer från Isaskars stam, Ashers stam, Naftalis stam och Manasses stam i Bashan.

<sup>63</sup> Meraris ättlingar fick genom lottkastning släkt för släkt tolv städer från Rubens stam, Gads stam och Sebulons stam.

<sup>64</sup> Israeliterna gav leviterna dessa städer med betesmarker.

<sup>65</sup> Genom lottkastning gav man dem från Judas, Simeons och Benjamins stammar de städer vilkas namn står att läsa ovan.

<sup>66</sup> Vissa släkter bland Kehats ättlingar fick städerna inom sitt område från Efraims stam:

<sup>67</sup> man gav dem asylstaden Shechem [*nuvarande Nablus i Samarien, se 1 Mos 12:6*] med betesmarker i Efraims bergsbygd, Geser med betesmarker,

<sup>68</sup> Jokmeam med betesmarker, Beit-Choron med betesmarker,

<sup>69</sup> Ajalon med betesmarker och Gat-Rimmon med betesmarker

<sup>70</sup> samt från den ena hälften av Manasses stam Aner med betesmarker och Bileam med betesmarker.

Allt detta fick släkterna bland Kehats övriga ättlingar.

<sup>71</sup> Gershoms ättlingar fick släkt för släkt från den andra hälften av Manasses stam Golan i Bashan med betesmarker och Ashtarot med betesmarker.

<sup>72</sup> Från Isaskars stam fick de Kedesh med betesmarker, Daverat med betesmarker,

<sup>73</sup> Ramot med betesmarker och Anem med betesmarker,

<sup>74</sup> från Ashers stam Mashal med betesmarker, Avdon med betesmarker,

<sup>75</sup> Hukok med betesmarker och Rechov med betesmarker,

<sup>76</sup> samt från Naftalis stam Kedesh i Galileen med betesmarker, Hammon med betesmarker och Kirjatajim med betesmarker.

<sup>77</sup> Meraris övriga ättlingar fick från Sebulons stam Rimmono med betesmarker och Tabor med betesmarker.

<sup>78</sup> På andra sidan Jordan, mitt emot Jeriko, öster om Jordan, fick de från Rubens stam Beser i öknen med betesmarker, Jahas med betesmarker,

<sup>79</sup> Kedemot med betesmarker och Mefaat med betesmarker

<sup>80</sup> samt från Gads stam Ramot i Gilead med betesmarker, Machanajim med betesmarker,

<sup>81</sup> Heshbon med betesmarker och Jaazer med betesmarker.

## 7

### *Isaskars ättlingar*

<sup>1</sup> Isaskars söner var Tola och Pua, Jashub [*Jashib*] och Shimron, tillsammans fyra.

<sup>2</sup> Tolas söner var Ussi, Refaja, Jeriel, Jamaj, Jibsam och Samuel, huvudmän för sina familjer. De var ättlingar av Tola, tappra stridsmän, uppskrivna efter sin ättföljd. Under Davids tid var deras antal 22 600.

<sup>3</sup> Ussis son var Jisraja, och Jisrajas söner var Mikael, Obadja och Joel samt Jishia, tillsammans fem, allesammans huvudmän.

<sup>4</sup> Med dem följde stridsberedda förband, 36 000 man efter sin ättföljd och sina familjer, för de hade många hustrur och barn.

<sup>5</sup> Deras bröder i alla Isaskars släkter var tappra stridsmän. De som var uppskrivna i deras släktregister utgjorde tillsammans 87 000.

### *Benjamins ättlingar*

<sup>6</sup> Benjamins söner var Bela, Beker och Jediael, tillsammans tre.

<sup>7</sup> Belas söner var Esbon, Ussi, Ussiel, Jerimot och Iri, tillsammans fem, huvudmän för sina familjer, tappra stridsmän. De som var upptecknade i deras släktregister utgjorde 22 034.

<sup>8</sup> Bekers söner var Semira, Joash, Elieser, Eljoe-naj, Omri, Jeremot, Avijah, Anatot och Alemet.

Alla dessa var Bekers söner.

<sup>9</sup> De som var uppskrivna i deras släktregister efter sin ättföljd, efter huvudmännen för sina familjer, tappra stridsmän, utgjorde 20 200.

<sup>10</sup> Jediaels son var Bilhan. Bilhans söner var Jeush, Benjamin, Ehud, Kenaana, Setan, Tarshish och Ahishahar.

<sup>11</sup> Alla dessa var Jediaels söner, uppskrivna efter huvudmännen för sina familjer, tappra stridsmän, 17 200 stridsberedda krigsmän.

<sup>12</sup> Shoppim och Choppim var Irs söner. Chosim var Ahers son.

### *Naftalis ättlingar*

<sup>13</sup> Naftalis söner var Jahasiel, Guni, Jeser och Shallum, Bilhas söner.

### *Manasses ättlingar*

<sup>14</sup> Manasses söner var Asriel, som hans arameiska bihustru födde åt honom. Hon födde också Machir, Gileads far.

<sup>15</sup> Machir tog till hustru en syster till Choppim och Shoppim som hette Maacha. Hans andre son hette Tselofechad. Och Tselofechad hade [endast] döttrar. [4 Mos 27]

<sup>16</sup> Maacha, Machirs hustru, födde en son och gav honom namnet Peresh. Hans bror hette Sheresh. Hans söner var Ulam och Rekem.

<sup>17</sup> Ulams son var Bedan. Dessa var söner till Gilead, son till Machir, son till Manasse.

<sup>18</sup> Hans syster var Hammoleket. Hon födde Ish-Hod, Abieser och Mahla.

<sup>19</sup> Shemidas söner var Ajan, Shechem, Likhi och Aniam.

### *Efraims ättlingar*

<sup>20</sup> Efraims söner var Shutela, dennes son Bered, dennes son Tahat, dennes son Eleda, dennes son Tahat,

<sup>21</sup> dennes son Sabad och dennes son Shutela samt Eser och Eled. Män från Gat som var födda i landet dödade dem, för de hade dragit ner för att ta deras boskapshjordar.

<sup>22</sup> Då sörjde deras far Efraim länge, och hans bröder kom för att trösta honom.

<sup>23</sup> Han gick in till sin hustru, och hon blev havande och födde en son. Honom gav han namnet Beria, därför att det hade hänt under en olyckstid för hans hus.

<sup>24</sup> Hans dotter var Sheera. Hon byggde Nedre och Övre Beit-Choron, likaså Ussen-Sheera.

<sup>25</sup> Hans son var Refa. Hans son var Reshef och dennes son Tela, dennes son Tahan,

<sup>26</sup> dennes son Ladan, dennes son Ammihud, dennes son Elishama,

<sup>27</sup> dennes son Non och dennes son Josua.

<sup>28</sup> Deras besittning och deras boningsorter var Betel med underlydande orter, österut Naaran och västerut Gezer med underlydande orter, och dessutom Shechem med underlydande orter ända till Aja [*nära Betel*] med omgivande orter. [*Jos 16:5-10*]

<sup>29</sup> Men Manasses barn ägde Beit-Shan med underlydande orter, Taanach med underlydande orter, Megiddo med underlydande orter och Dor med underlydande orter.

Här bodde Josefs, Israels sons, barn.

### *Ashers ättlingar*

<sup>30</sup> Ashers söner var Jimnah, Jishvah, Jishvi och Beriah. Deras syster var Serach. [*1 Mos 46:17*]

<sup>31</sup> Beriahs söner var Heber och Malkiel. Han var Birsaits far.

<sup>32</sup> Heber blev far till Jaflet, Somer och Hotam samt Shua, deras syster.

<sup>33</sup> Jaflets söner var Pasak, Bimhal och Ashvat. Dessa var Jaflets söner.

<sup>34</sup> Semers söner var Ahi och Rohaga, Jaba och Aram.

<sup>35</sup> Hans bror Helems söner var Tsofa, Jimna, Shelesh och Amal.

<sup>36</sup> Tsofas söner var Sua, Harnefer, Shual, Beri och Jimra,

<sup>37</sup> Beser, Hod, Shamma, Shilsha, Jitran och Beera.

<sup>38</sup> Jeters söner var Jefunne, Pispä och Ara.

<sup>39</sup> Ullas söner var Ara, Hanniel och Risja.

<sup>40</sup> Alla dessa var Ashers söner, huvudmän för sina familjer, utvalda tappra stridsmän, huvudmän bland furstarna. De som var uppskrivna i deras släktregister som dugliga till krigstjänst utgjorde ett antal av 26 000 man.

## 8

### *Kunglig släkt – Sauls familj*

#### *Benjamins ättlingar*

<sup>1</sup> Benjamin blev far till Bela, sin förstfödde, Ashbel, den andre, och Ahara, den tredje,

<sup>2</sup> Noha den fjärde, och Rafa, den femte.

<sup>3</sup> Bela hade följande söner: Addar, Gera, Abihud,

<sup>4</sup> Abishua, Naaman, Ahoa,

<sup>5</sup> Gera, Shefufan och Choram.

<sup>6</sup> Dessa var Ehuds söner, och de var familjehuvudmän för dem som bodde i Geba och som blev bortförda till Manahat,

<sup>7</sup> dit Gera tillsammans med Naaman och Ahia förde dem. Han blev far till Uzza och Ahihud.

<sup>8</sup> Shaharajim fick barn i Moabs land, sedan han hade skilt sig från sina hustrur Hushim och Baara.

<sup>9</sup> Med sin hustru Hodesh fick han där Jobab, Sibja, Mesha, Malkam,

<sup>10</sup> Jeush, Sakeja och Mirma. Dessa var hans söner, huvudmän för familjer.

<sup>11</sup> Med Hushim fick han sönerna Abitub och Elpaal.

<sup>12</sup> Elpaals söner var Ever, Misham och Shemed [*Shemer*]. Han var den som byggde Ono och Lod med underlydande orter.

<sup>13</sup> Beria och Shema var huvudmän för Ajalons invånare. De jagade bort dem som bodde i Gat.

<sup>14</sup> Achjo, Shashak och Jeremot,

<sup>15</sup> Sebadja, Arad och Eder,

<sup>16</sup> Mikael, Jishpa och Joha var Berias söner.

<sup>17</sup> Sebadja (*hebr. Zevadjaho*), Meshullam, Hiski (*hebr. Chizqi*), Heber (*hebr. Chever*),

<sup>18</sup> Jishmeraj, Jislia och Jobab var Elpaals söner.

<sup>19</sup> Jakim, Sikri, Sabdi,

<sup>20</sup> Elienaj, Silletaj, Eliel,

<sup>21</sup> Adaja, Beraja och Shimrat var Shimeis söner.

<sup>22</sup> Jishpan, Ever, Eliel,

<sup>23</sup> Abdon, Sikri, Hanan,

<sup>24</sup> Hananja, Elam, Antotja,

<sup>25</sup> Jifdeja och Peniel var Shashaks söner.

<sup>26</sup> Shamsheraj, Sheharja, Atalja (*hebr. Ataljaho*),

<sup>27</sup> Jaareshja, Elia och Sikri var Jerohams söner.

28 Dessa var huvudmän för familjer, huvudmän efter sin ättföljd. De bodde i Jerusalem.

29 I Givon bodde Givons far och hans hustru hette Maacha.

30 Hans förstfödde son var Abdon, dessutom Sur, Kish, Baal, Nadab,

31 Gedor, Achjo och Seker.

32 Men Miklot blev far till Shima. Dessa bodde också tillsammans med sina bröder i Jerusalem, mitt emot sina bröder.

### *Kung Sauls släkt*

33 Ner blev far till Kish, Kish blev far till Saul och Saul till Jonatan, Malki-Shua, Abinadav och Eshbaal [*Ish-Boshet, se 2 Sam 2:8*].

34 Jonatans son var Merib-Baal [*Mefiboshet, Jonatans son, se 2 Sam 4:4*], och Merib-Baal blev far till Mika.

35 Mikas söner var Piton, Melek, Taarea och Ahas.

36 Achaz blev far till Joadda, Joadda till Alemet, Asmavet och Simri, och Simri blev far till Mosa.

37 Mosa blev far till Bina, dennes son var Rafa, dennes son Elasa och hans son Asel.

38 Asel hade sex söner, och de hette Asrikam, Bokeru, Ismael, Shearja, Obadja och Hanan. Alla dessa var Asels söner.

39 Hans bror Esheks söner var Ulam, hans förstfödde, Jeush, den andre och Elifelet den tredje.

40 Ulams söner var tappra stridsmän, som var skickliga i att spanna båge. De hade många söner och sonsöner, 150 till antalet. Alla dessa var av Benjamins barn.

## 9

### *Nuvarande Israel*

#### *Jerusalem efter fångenskapen*

<sup>1</sup> Hela Israel blev upptecknat i släktregister, och de finns uppskrivna i boken om Israels kungar. *[Syftar på officiella listor på namn och familjer som förvarades i arkiv. Användes för beskattning och militärtjänst.]*

Juda fördes bort för sin otrohets skull i fångenskap till Babel.

<sup>2</sup> De första som bosatte sig inom sina arvsbesittningar och i sina städer var israeliter, präster, leviter och tempeltjänare.

<sup>3</sup> I Jerusalem bodde en del av Juda barn, av Benjamins barn och av Efraims och Manasse barn, nämligen:

<sup>4</sup> Utaj, son till Ammihud, son till Omri, son till Imri, son till Bani, av Perets, Judas sons, barn,

<sup>5</sup> av shiloniterna Asaja, den förstfödde, och hans söner,

<sup>6</sup> av Zerachs barn Jeguel och deras bröder, 690,

<sup>7</sup> av Benjamins barn Sallu, son till Meshullam, son till Hodavja, son till Hassenua,

<sup>8</sup> dessutom Jibneja, Jerohams son, och Elah, son till Ussi, son till Mikri, och Meshullam, son till Shefatja, son till Reguel, son till Jibneja,

<sup>9</sup> liksom deras bröder efter deras ättföljd, 956 till antalet. Alla dessa män var huvudmän för familjer, var och en för sin familj.

#### *Prästerna i Jerusalem*

<sup>10</sup> Av prästerna: Jedaja, Jojarib och Jakin,

<sup>11</sup> dessutom Asarja, son till Hilkia (*hebr. Chilqijah*), son till Meshullam, son till Tsadoq, son till Merajot, son till Ahitub, fursten i Guds hus,

<sup>12</sup> dessutom Adaja, son till Jeroham, son till Pashur, son till Malkijah, dessutom Maasaj, son till Adiel, son till Jasera, son till Meshullam, son till Meshillemit, son till Immer,

<sup>13</sup> liksom deras bröder, huvudmän för sina familjer. De var 1 760 män och mycket kunniga i de sysslor som hörde till tjänstgöringen i Guds hus.

### *Leviterna i Jerusalem*

<sup>14</sup> Av leviterna: Shemaja, son till Hashub, son till Asrikam, son till Hashabja, av Meraris barn,

<sup>15</sup> dessutom Bakbackar, Cheresh (*betyder: "stum"*) och Galal, liksom Mattanja, son till Mika, son till Sikri, son till Asaf,

<sup>16</sup> dessutom Obadja, son till Shemaja, son till Galal, son till Jedutun, liksom Berechjah, son till Asa, son till Elkana, som bodde i netofatiternas byar.

### *Dörrvakterna i Jerusalem*

<sup>17</sup> Dörrvakterna: Shallum, Ackub, Talmon och Ahiman med sina bröder. Shallum var huvudmannen.

<sup>18</sup> De tjänstgör ännu vid Kungsporten på östra sidan. Dessa var dörrvakterna i Levi barns läger.

<sup>19</sup> Men Shallum, son till Kore, son till Ebjasaf, son till Korach, hade tillsammans med sina bröder i sin fars familj, koraiterna, till uppgift att hålla vakt vid tältets trösklar. Deras fäder hade

nämligen hållit vakt vid ingången till Herrens läger.

<sup>20</sup> Pinehas, Elazars son, hade tidigare varit furste över dem – må Herren vara med honom!

<sup>21</sup> Sakarja, Meshelemjas son, var dörrvakt vid ingången till uppenbarelsetältet.

<sup>22</sup> Alla de som var utvalda till dörrvakter vid trösklarna var 212 till antalet. De blev upptecknade i släktregistret i sina byar. David och siaren Samuel hade tillsatt dem att tjäna på heder och tro.

<sup>23</sup> De och deras söner stod därför vid portarna till Herrens (*Jahvehs*) hus, tälthuset, och höll vakt.

<sup>24</sup> Dörrvakterna hade sina platser efter de fyra väderstrecken: i öster, väster, norr och söder.

<sup>25</sup> Deras bröder, som bodde i sina byar, skulle från tid till annan hjälpa dem i perioder om sju dagar.

<sup>26</sup> På heder och tro var dessa fyra, som var leviter, förmän för dörrvakterna. De hade dessutom ansvar för kamrarna och förvaringsrummen i Guds hus.

<sup>27</sup> Natten tillbringade de runt omkring Guds hus, för det var deras uppgift att hålla vakt, och de skulle öppna dörrarna varje morgon.

### *De övriga leviterna*

<sup>28</sup> Några av dem hade ansvar för de kärl som användes vid tjänstgöringen. De räknade dem och bar in dem och räknade dem igen innan de bar ut dem.

<sup>29</sup> Några av dem var förordnade att ha ansvar för de andra kärlen, för alla andra kärl i helge-

domen, liksom för det fina mjölet, vinet, oljan och rökelsen och de väldoftande kryddorna.

<sup>30</sup> Och några av prästernas söner beredde salvan av de väldoftande kryddorna.

<sup>31</sup> Mattitja, en av leviterna, koraiten Shallums förstfödde, hade på heder och tro ansvar för bakningen av offerbröden.

<sup>32</sup> Några av deras bröder, kehatiternas söner, hade ansvar för skådebröden och skulle förbereda dem för varje sabbat.

<sup>33</sup> Men de andra, nämligen sångarna, huvudmän för levitiska familjer, uppehöll sig i kamrarna och var befriade från all annan tjänstgöring, eftersom de var upptagna av sin tjänstgöring dag och natt.

<sup>34</sup> Dessa var huvudmännen för de levitiska familjerna, huvudmän efter sin ättföljd. De bodde i Jerusalem.

### *Sauls släkt (1 Krön 8:29-38)*

<sup>35</sup> I Givon bodde Givons far Jeguel. Hans hustru hette Maacha.

<sup>36</sup> Hans förstfödde son var Abdon, följd av Sur, Kish, Baal, Ner, Nadab,

<sup>37</sup> Gedor, Achjo, Sakarja och Miklot.

<sup>38</sup> Och Miklot blev far till Shimam. De bodde också tillsammans med sina bröder i Jerusalem, mitt emot sina bröder.

<sup>39</sup> Ner blev far till Kish, Kish till Saul, och Saul till Jonatan, Malki-Shua, Abinadab och Eshbaal.

<sup>40</sup> Jonatans son var Merib-Baal, och Merib-Baal blev far till Mika.

<sup>41</sup> Mikas söner var Piton, Melek och Taharea.

<sup>42</sup> Achaz [*Mikas fjärde son, se 1 Krön 8:35*] blev far till Jara, Jara till Alemet, Asmavet och Simri, och Simri blev far till Mosa.

<sup>43</sup> Mosa blev far till Bina. Hans son var Refaja. Dennes son var Elasa och hans son Asel.

<sup>44</sup> Asel hade sex söner, och de hette Asrikam, Bokeru, Ismael, Shearja, Obadja och Hanan. Dessa var Asels söner.

## 10

### *Berättelser om David (kap 10-21)*

#### *David blir kung – Jerusalem intas (1 Sam 31)*

#### *Saul tar sitt eget liv (1 Sam 31)*

*[Nu följer berättelser från Davids liv. I jämförelse med Första Samuelsboken utelämnas de händelser och berättelser där han beskrivs som svag eller omoralisk. Material som bara återfinns här är hur David förbereder för tempelbygget (1 Krön 22-29). David liknas vid en "Mose" som får ritningar till hur tempeltjänsten ska utföras (1 Krön 28:11-19).]*

<sup>1</sup> Filistéerna stred mot Israel, och Israels män flydde för dem och föll slagna på berget Gilboa.

<sup>2</sup> Filistéerna ansatte Saul och hans söner hårt, och de dödade Sauls söner Jonatan, Abinadab och Malki-Shua.

<sup>3</sup> När striden hårdnade runt Saul och bågskyttarna fann honom, blev han svårt sårad av skyttarna.

<sup>4</sup> Han [Saul] sa till sin väpnare: "Dra ditt svärd och genomborra mig, så att inte de oomskurna kommer och skymfar mig."

Men hans väpnare ville inte, för han var mycket rädd. Då tog Saul själv svärdet och kastade sig över det.

<sup>5</sup> När väpnaren såg att Saul var död, kastade också han sig över sitt svärd och dog.

<sup>6</sup> Så dog Saul och hans tre söner. Alla som tillhörde hans hus dog på samma gång.

<sup>7</sup> När alla israeliterna i dalen såg att deras här hade flytt och att Saul och hans söner var döda, övergav de sina städer och flydde. Sedan kom filistéerna och bosatte sig i dem.

<sup>8</sup> Dagen därpå kom filistéerna för att plundra de slagna, och fann då Saul och hans söner där de låg fallna på berget Gilboa.

<sup>9</sup> De plundrade honom och tog med sig hans huvud och hans vapen och sände omkring dem i filistéernas land och berättade den goda nyheten för sina avgudar och för folket.

<sup>10</sup> De lade hans vapen i sitt gudahus och hängde upp hans skalle i Dagens tempel.

<sup>11</sup> När invånarna i Jabesh i Gilead [20 km öster om Beit-Shean] hörde om allt som filistéerna hade gjort med Saul,

<sup>12</sup> bröt alla vapenföra män upp och tog Sauls och hans söners döda kroppar och förde dem till Jabesh. De begravnade deras ben under terebinten i Jabesh och fastade sedan i sju dagar.

<sup>13</sup> Sådan blev Sauls död, därför att han hade varit trolös mot Herren (*Jahveh*). Han hade inte

hållit Herrens ord, och dessutom rådfrågat en andebesvärjerska [*1 Sam 28*] för att få svar.

<sup>14</sup> Han hade inte sökt svar hos Herren (*Jahveh*). Därför dödade Herren honom och flyttade över kungadömet till David, Ishais son.

## 11

### *David blir kung över hela Israel*

*(2 Sam 5:1-3)*

<sup>1</sup> Hela Israel samlades till (*slöt upp bakom*) David i Hebron och sa: "Vi är ditt eget kött och blod.

<sup>2</sup> Redan för länge sedan, när Saul fortfarande var kung, var det du [*David*] som var ledare och anförare åt Israel. Och Herren (*Jahveh*), din Gud (*Elohim*), har sagt till dig: Du ska föda (*valla; vara en herde för – hebr. raah*) mitt folk Israel, du ska vara en furste över mitt folk Israel."

<sup>3</sup> När alla de äldste i Israel kom till kungen i Hebron, slöt David ett förbund med dem i Hebron inför Herren (*Jahveh*). Sedan smorde de David till kung över Israel, enligt Herrens ord genom Samuel.

### *Jerusalem intas*

*(2 Sam 5:6-8)*

<sup>4</sup> David begav sig med hela Israel till Jerusalem, det vill säga Jevos (*Jebus*), där jevusiterna bodde.

<sup>5</sup> Invånarna i Jevos sa till David: "Här kommer du inte in!" Men David intog Sions borg, som nu är Davids stad.

<sup>6</sup> David sa: "Den som först slår jevusiterna, han ska bli överbefälhavare och överste." Joav,

Serujas son, kom upp först, och han blev överbefälhavare.

<sup>7</sup> David bosatte sig sedan i borgen, och därför kallade man den Davids stad.

<sup>8</sup> Han byggde staden runt om den, från Millo och vidare runt omkring, och Joav återställde resten av staden.

<sup>9</sup> David blev allt mäktigare, och Herren Sebaot var med honom.

*Davids fälttgång*  
(2 Sam 23:8-12)

*Davids hjältar*  
(2 Sam 23:8-12)

<sup>10</sup> Dessa är de främsta bland Davids hjältar, som starkt stödde honom i hans rike tillsammans med hela Israel, så att man gjorde honom till kung över Israel enligt Herrens ord.

<sup>11</sup> Detta är förteckningen på Davids hjältar: Jashobeam, son till en hakmonit, den främste bland kämparna, som svängde sitt spjut över 300 slagna på en gång.

<sup>12</sup> Efter honom kom ahoaiten Elazar, son till Dodo. Han var en av de tre hjältarna.

<sup>13</sup> Han var med David vid Pas-Dammim när filistéerna hade samlats där till strid. Där fanns en åker, full med korn, och folket flydde för filistéerna.

<sup>14</sup> Då ställde de sig mitt på åkern och försvarade den och slog filistéerna, och Herren lät dem vinna en stor seger.

*Modig bravad av tre män*  
(2 Sam 23:13-17)

<sup>15</sup> Tre av de 30 främsta männen gick ner över klippan till David vid Adullams grotta, medan en avdelning filistéer hade slagit läger i Refaim-dalen.

<sup>16</sup> David var då i borgen (*den starka fästningen – hebr. matsodah*) [i Adullam, se 2 Sam 23:14], och en filisteisk utpost fanns i Betlehem.

<sup>17</sup> David sa längtansfullt: "Tänk om någon kunde ge mig lite vatten från brunnen vid Betlehems stadsport!"

<sup>18</sup> Då bröt de tre sig igenom filistéernas linjer, hämtade vatten ur brunnen vid Betlehems stadsport och tog med det och bar det till David. Men David ville inte dricka det, utan hällde ut det som ett dryckesoffer åt Herren (*Jahveh*).

<sup>19</sup> Han sa: "Aldrig inför min Gud att jag skulle göra detta! Skulle jag dricka dessa mäns blod? De har ju vågat sina liv, de har burit hit det med fara för sina liv." Och han ville inte dricka det. Sådana bragder hade de tre hjältarna utfört.

*[Blod liknas vid liv i 1 Mos 9:4 och att dricka/äta blod är förbjudet i 3 Mos 17:14. David jämställde vattnet från källan med dessa tre mäns blod, eftersom de riskerat sina liv för att hämta det. Men deras bragd var inte lönlös, David uppfyllde 5 Mos 12:16 genom att hälla ut vattnet på marken.]*

*Avishaj*

*(2 Sam 23:18-19)*

<sup>20</sup> Avishaj, Joavs bror, var den främste av tre andra. Han svängde en gång sitt spjut över 300 slagna. Han hade ett stort namn bland de tre.

21 Han var dubbelt så mycket ansedd som någon annan i detta tretal, och han var deras befälhavare. Men upp till de tre första nådde han inte.

*Benajaho*

*(2 Sam 23:20-23)*

22 Dessutom Benajaho, son till Jojada från Kabseel, som var en tapper man och gjorde många stordåd. Han slog ner de två arielerna i Moab, och det var han som en snövädersdag steg ner och slog ihjäl lejonet i brunnen.

23 Han slog också ner egyptiern, en reslig man som var 5 alnar [2,25 meter] lång. Fastän egyptiern i handen hade ett spjut som liknade en vävbom, gick han emot honom beväpnad med bara sin stav. Han ryckte spjutet ur egyptierns hand och dödade honom med hans eget spjut.

24 Sådana bragder hade Benajaho, Jojadas son, utfört, och han hade ett stort namn bland de tre hjältarna.

25 Han var mer ansedd än någon av de trettio, men upp till de tre första nådde han inte. David satte honom till ledare för sin livvakt.

26 De tappra hjältarna var:

Asahel, Joavs bror,

Elhanan, Dodos son, från Betlehem,

27 haroriten Shammot,

peloniten Heles,

28 tekoaiten Ira, Ickeshs son,

anatotiten Abieser,

29 hushatiten Sibbekaj,

ahoaiten Ilaj,

<sup>30</sup> netofatiten Mahraj,  
netofatiten Heled, Baanas son,  
<sup>31</sup> Itaj, Ribajs son, från Gibeas i Benjamins barns  
stam,  
pirgatoniten Benajaho,  
<sup>32</sup> Huraj från Gaashs dalar,  
arabatiten Abiel,  
<sup>33</sup> aharumiten Asmavet,  
shaalboniten Eljaba,  
<sup>34</sup> gisoniten Bene-Hashem,  
harariten Jonatan, Shages son,  
<sup>35</sup> harariten Ahiam, Sakars son,  
Elifal, Urs son,  
<sup>36</sup> mekeratiten Hefer,  
peloniten Ahia,  
<sup>37</sup> Hesro från Karmel,  
Naaraj, Esbais son,  
<sup>38</sup> Joel, bror till Natan,  
Mibhar, Hagris son,  
<sup>39</sup> ammoniten Selek,  
berotiten Nahraj, väpnare åt Joav, Serujas son,  
<sup>40</sup> jeteriten Ira,  
jeteriten Gareb,  
<sup>41</sup> hettiten Uria,  
Sabad, Alajs son,  
<sup>42</sup> rubeniten Adina, Shisas son, en huvudman  
bland rubeniterna, och med honom 30 andra,  
<sup>43</sup> Hanan, Maachas son,  
och mitniten Joshafat,  
<sup>44</sup> ashtarotiten Ussia,  
Shama och Jeguel, aroeriten Hotams söner,  
<sup>45</sup> Jediael, Shimris son, och hans bror Joha,  
tisiten,

<sup>46</sup> Eliel mahaviten  
samt Jeribaj och Joshavja, Elnaams söner,  
och moabiten Jitma,  
<sup>47</sup> slutligen Eliel, Obed  
och Jaasiel mesobajiten.

## 12

<sup>1</sup> Dessa var de som kom till David i Tsiklag medan han gömde sig för Saul, Kishs son. De hörde till de hjältar som hjälpte honom under kriget.

<sup>2</sup> De var beväpnade med båge och skickliga i att slunga stenar och skjuta pilar från bågen både med höger och vänster hand.

Av Sauls stamfränder benjaminiterna kom följande:

<sup>3</sup> Ahieser, den främste,  
och Joash, gibeatiten Hashemaas söner,  
Jesuel och Pelet, Asmavets söner,  
Beraka, anatotiten Jehu,

<sup>4</sup> och givoniten Jishmaja,  
en av de 30 hjältarna och ledare för de 30,  
Jeremia, Jahasiel, Johanan,  
gederatiten Josabad,

<sup>5</sup> Elusaj, Jerimot, Bealja, Shemarja,  
harufiten Shefatja,

<sup>6</sup> koraiterna Elkana, Jishia,  
Asarel, Joeser och Jashobeam,

<sup>7</sup> Joela och Sebadja,  
söner till Jeroham från Gedor.

<sup>8</sup> Av gaditerna gick några över till David i bergfästet i öknen, tappra män, krigsmän,

skickliga att strida, rustade med sköld och spjut. Deras ansikten var som lejons och de var snabba som gaseller på bergen:

<sup>9</sup> Eser, den främste,

Obadja, den andre,

Eliab, den tredje,

<sup>10</sup> Mishmannah, den fjärde,

Jeremia, den femte,

<sup>11</sup> Attaj, den sjätte,

Eliel, den sjunde,

<sup>12</sup> Johanan, den åttonde,

Elsabad, den nionde.

<sup>13</sup> Jeremia, den tionde,

Makbannaj, den elfte.

<sup>14</sup> Dessa var av Gads barn och hörde till de främsta i hären. Den minste av dem var ensam så god som hundra, och den störste så god som tusen.

<sup>15</sup> Det var de som i första månaden gick över Jordan när den svämmade över alla sina bräddar och jagade bort alla som bodde i dalarna, åt öster och åt väster.

<sup>16</sup> Av Benjamins och Juda barn kom några män till David i hans fästning.

<sup>17</sup> Då gick David ut emot dem och sa till dem: "Om ni kommer till mig med fredliga avsikter och vill hjälpa mig, så är jag beredd att förena mig med er. Men kommer ni för att förråda mig till mina fiender fastän mina händer är fria från våld, då ska våra faders Gud se det och straffa det."

<sup>18</sup> Men Anden kom över Amasaj, den främste bland de trettio, och han sa:

"Dina är vi, David,  
och med dig står vi, du Ishais son.  
Frid, frid vare med dig,  
och frid vare med dem som hjälper dig,  
för din Gud hjälper dig!"

David tog emot dem och gjorde dem till befälhavare i sin krigarskara.

<sup>19</sup> Från Manasse gick några över till David, när han drog ut med filistéerna i kriget mot Saul. Men David och hans män fick inte hjälpa filistéerna, för filistéernas furstar hade rådslag och skickade sedan bort honom och sa: "Det kostar oss våra huvuden om han går över till sin herre Saul!"

<sup>20</sup> När han gav sig i väg till Tsiklag, gick dessa från Manasse över till honom: Adna, Josabad, Jediael, Mikael, Josabad, Eliho och Silletaj, huvudmän för de ätter som hörde till Manasse.

<sup>21</sup> De hjälpte David mot rövarbanden, för de var alla tappra stridsmän och blev ledare i hären.

<sup>22</sup> Dag efter dag kom allt fler till David för att hjälpa honom, tills han hade en här stor som Guds här.

<sup>23</sup> Detta är antalet av det beväpnade krigsfolk som kom till David i Hebron för att efter Herrens befallning flytta Sauls kungamakt över till honom:

<sup>24</sup> Juda söner som bar sköld och spjut, 6 800 beväpnade till strid,

<sup>25</sup> av Simeons söner tappra stridsmän, 7 100,

<sup>26</sup> av Levi söner 4 600,

<sup>27</sup> därtill Jojada, fursten inom Arons släkt, och med honom 3 700,

<sup>28</sup> dessutom Tsadoq, en tapper ung man med sin fars släkt, 22 befälhavare,

<sup>29</sup> av Benjamins söner, Sauls stamfränder, 3 000 – vid den tiden höll nämligen de flesta av dem fortfarande troget fast vid Sauls hus –

<sup>30</sup> av Efraims söner 20 800 tappra stridsmän, namnkunniga män i sina familjer,

<sup>31</sup> av ena hälften av Manasse stam 18 000 namngivna män som kom för att göra David till kung,

<sup>32</sup> av Isaskars söner kom män som förstod tidens tecken och insåg vad Israel borde göra, 200 befälhavare samt alla deras stamfränder under deras befäl,

<sup>33</sup> av Sebulon stridsberedda män som var rustade till strid med alla slags vapen, 50 000 som ställde upp helhjärtat,

<sup>34</sup> av Naftali 1 000 officerare och med dem 37 000 beväpnade med sköld och spjut,

<sup>35</sup> av daniterna män rustade till strid, 28 600,

<sup>36</sup> av Asher, stridsberedda män rustade till strid, 40 000,

<sup>37</sup> och från andra sidan Jordan, av rubeniterna, gaditerna och andra hälften av Manasse stam, 120 000, rustade till strid med alla slags vapen.

<sup>38</sup> Alla dessa krigsmän kom till Hebron, beredda till strid, fast beslutna att göra David till kung över hela Israel. Hela det övriga Israel var också enigt i att göra David till kung.

<sup>39</sup> De var där hos David i tre dagar och åt och drack, för deras bröder hade försett dem med livsmedel.

<sup>40</sup> De som bodde närmast dem, ända upp till Isaskar, Sebulon och Naftali, förde också till dem, på åsnor, kameler, mulåsnor och oxar,

livsmedel i mängd till föda: mjöl, fikonkakor och russinkakor, vin och olja, kor och får. Det rådde glädje i Israel.

## 13

### *Önskan att föra tillbaka arken (2 Sam 6)*

<sup>1</sup> David rådgjorde med överbefälen och underbefälen och med alla furstarna.

<sup>2</sup> Sedan sa David till hela Israels församling: "Om ni samtycker och om det är från Herren (*Jahveh*), vår Gud (*Elohim*), låt oss då sända bud åt alla håll till våra övriga bröder över hela Israels land och dessutom till prästerna och leviterna i deras städer med betesmarker, att de ska samlas hos oss.

<sup>3</sup> Låt oss flytta vår Guds ark till oss, för under Sauls tid frågade vi inte efter den."

<sup>4</sup> Hela församlingen svarade att man skulle göra så, för alla tyckte att förslaget var gott.

<sup>5</sup> David samlade då hela Israel, från Shihor i Egypten ända dit där vägen går till Chamat [*i nuvarande södra Syrien, inte så långt från Tell Dan, se Dom 18:28*], för att hämta Guds ark från Kirjat-Jearim.

<sup>6</sup> David drog med hela Israel upp till Baalah, till Kirjat-Jearim [*13 km väster om Jerusalem*], som tillhör Juda, för att därifrån föra upp Herrens (*Jahvehs*), Guds (*Elohims*), ark, han som tronar på (över) keruberna och efter vilken den [*arken*] hade fått sitt namn. [*2 Sam 6:2*]

<sup>7</sup> De satte Guds ark på en ny vagn och förde bort den från Abinadavs hus. Det var Uzza och Achjo som körde vagnen. [*Achjo gick framför, se 2 Sam 6:4.*]

<sup>8</sup> David och hela Israel dansade inför Guds ansikte av all kraft till sånger och harpor, lyror, tamburiner, cymbaler och trumpeter.

<sup>9</sup> Men när de kom till Kidons tröskplats räckte Uzza ut sin hand för att ta tag i arken, eftersom oxarna snavade.

<sup>10</sup> Då upptändes Herrens vrede mot Uzza, och han slog honom för att han räckt ut sin hand mot arken, så att han föll ner död där inför Gud.

<sup>11</sup> Men David blev upprörd eftersom Herren (*Jahveh*) hade brutit ner (*hebr. perets*) Uzza, så han kallade den platsen Peres-Uzza, som den heter än i dag. [*Perets betyder bryta sönder och Uzza betyder stark. Platsen ligger bara 1 km väster om Jerusalem.*]

<sup>12</sup> David greps den dagen av sådan fruktan för Gud att han sa: "Hur skulle jag våga föra Guds ark till mig?"

<sup>13</sup> Därför flyttade inte David in arken till sig i Davids stad, utan tog den avsides till gatiten Obed-Edoms hus.

<sup>14</sup> Och Guds ark blev kvar i Obed-Edoms hus och hans familj i tre månader. Och Herren välsignade Obed-Edoms hus och allt han ågde.

## 14

<sup>1</sup> Hiram, kungen i Tyros, skickade sändebud till David med cederträ, murare och timmermän för att bygga ett hus åt honom.

<sup>2</sup> David förstod att Herren hade befäst honom som kung över Israel, för han hade låtit hans rike bli upphöjt för sitt folk Israels skull.

<sup>3</sup> David tog sig ännu fler hustrur i Jerusalem, och David blev far till ännu fler söner och döttrar.

<sup>4</sup> Dessa är namnen på de söner han fick i Jerusalem: Shammua, Shobab, Natan, Salomo,

<sup>5</sup> Jivchar, Elishua, Elpelet,

<sup>6</sup> Noga, Nefeg, Jafia,

<sup>7</sup> Elishama, Beeljada och Elifelet.

<sup>8</sup> När filistéerna hörde att David hade blivit smord till kung över hela Israel, drog de alla upp för att söka efter David. När David hörde det drog han ut mot dem.

<sup>9</sup> Filistéerna kom och ryckte in i Refaimdalen.

<sup>10</sup> David frågade då Gud (*Elohim*): "Ska jag dra upp mot filistéerna? Kommer du då ge dem i min hand?"

Herren (*Jahveh*) svarade honom: "Dra upp. Jag ska ge dem i din hand."

<sup>11</sup> De drog upp till Baal-Perasim, och där besegrade David dem. David sa: "Gud bröt ner mina fiender genom min hand som en flodvåg." Därav fick platsen namnet Baal-Perasim.

<sup>12</sup> De lämnade sina gudar där, och David befallde att de skulle brännas upp i eld.

<sup>13</sup> Men filistéerna ryckte in i dalen igen.

<sup>14</sup> När David frågade Gud på nytt, svarade Gud honom: "Du ska inte dra dit upp efter dem. Gå runt dem och anfall dem från det håll

där bachaträden (*"de gråtande träden"* – hebr. *bachaim*) står.

<sup>15</sup> Så snart du hör ljudet av steg i bachaträdens toppar ska du dra ut till strid, för då har Gud dragit ut framför dig för att slå filistéernas här." *[Trädet är troligtvis ett balsamträd (Meckabalsam, Gileadbalsam) som droppar sav när grenar och löven bryts av. Namnet kommer från verbet för att gråta (hebr. bacha), se även 2 Sam 5:23-24; Ps 84:7.]*

<sup>16</sup> David gjorde som Gud hade befallt honom. De slog filistéernas här och förföljde dem från Givon ända till Gezer *[längs med Ajiondalen västerut, halvvägs till Medelhavskusten]*.

<sup>17</sup> Och ryktet om David gick ut i alla länder, och Herren lät fruktan för honom komma över alla folk.

## 15

### *Arken förs till Jerusalem*

*[Detta är det centrala stycket i kap 10-22. Det första och sista handlade om att David intog Jerusalem (där arken skulle stå). Detta stycke ramas in av två önskningsor: att föra in arken till Jerusalem (kap 13-14) och bygga Herrens (Jahvehs) hus (kap 17).]*

<sup>1</sup> David byggde sig hus i Davids stad. Han gjorde också i ordning en plats åt Guds (*Elohims*) ark och slog upp ett tält åt den,

<sup>2</sup> och han sa: "Inga andra än leviterna ska bära Guds ark, för dem har Herren utvalt att bära Guds ark och tjäna honom för evigt."

<sup>3</sup> David samlade hela Israel till Jerusalem för att hämta upp Herrens ark till den plats som han hade gjort i ordning åt den.

<sup>4</sup> David samlade Arons barn och leviterna:

<sup>5</sup> av Kehats barn:

Oriel, deras ledare och hans bröder – 120,

<sup>6</sup> av Meraris barn:

Asaja, deras ledare, och hans bröder – 220,

<sup>7</sup> av Gershons barn:

Joel, deras ledare, och hans bröder – 130,

<sup>8</sup> av Elisafans barn:

Shemaja, deras ledare, och hans bröder – 200,

<sup>9</sup> av Hebrons barn:

Eliel, deras ledare, och hans bröder – 80,

<sup>10</sup> av Ussiels barn:

Amminadav, deras ledare, och hans bröder – 112.

<sup>11</sup> David kallade till sig prästerna Tsadoq och Evjatar samt leviterna Oriel, Asaja, Joel, Shemaja, Eliel och Amminadav

<sup>12</sup> och han sa till dem: "Ni är huvudmän för leviternas familjer. Helga er tillsammans med era bröder och hämta sedan Herrens, Israels Guds, ark upp till den plats som jag har gjort i ordning åt den.

<sup>13</sup> Eftersom ni inte var med förra gången, bröt Herren (*Jahveh*), vår Gud (*Elohim*), ner en av oss. Vi sökte ju inte honom på rätt sätt."

<sup>14</sup> Då helgade prästerna och leviterna sig för att hämta upp Herrens, Israels Guds, ark.

<sup>15</sup> Och som Mose hade befallt i enlighet med Herrens (*Jahvehs*) ord bar nu leviterna Guds (*Elohims*) ark med stänger som vilade på deras axlar.

<sup>16</sup> David sa till ledarna bland leviterna att de skulle utse sina bröder sångarna till tjänstgöring med musikinstrument, lyror, harpor och cymbaler, som de skulle låta ljuda medan de höjde glädjesången.

<sup>17</sup> Leviterna utsåg då Heman, Joels son, och av hans bröder Asaf, Berechjahs son, och av deras bröder, Meraris barn, Ejtan, Kushajas son,

<sup>18</sup> och tillsammans med dem deras bröder av andra ordningen, Sakarja, Ben, Jaasiel, Shemiramot, Jehiel, Unni, Eliab, Benajaho, Maaseja, Mattitja, Elifalehu, Mikneja, Obed-Edom och Jegiel, dörrvakterna.

<sup>19</sup> Sångarna Heman, Asaf och Ejtan skulle låta kopparcymbaler ljuda.

<sup>20</sup> Sakarja, Asiel, Shemiramot, Jehiel, Unni, Eliab, Maaseja och Benajaho skulle spela på lyror till alamot [*betyder jungfrur, se även Ps 9:1; 46:1*].

<sup>21</sup> Mattitja, Elifalehu, Mikneja, Obed-Edom, Jegiel och Asasja skulle leda med harpor till sheminit.

*[Här används sheminit i kontrast till alamot. Ordet alamot kommer från hebr. almah (ung kvinna) och beskriver troligtvis ljusa sopranröster. I sammanhanget kan sheminit då beskriva mörka toner i kontrast till ljusa.]*

<sup>22</sup> Kenanja (*hebr. Kenanjaho*), leviternas ledare

när de bar *[arken]*, skulle undervisa i att bära eftersom han var kunnig i det. *[Ordet för börda (hebr. masa) används även om profetiska budskap, se Jes 13:1; Mal 1:1; Sak 9:1.]*

<sup>23</sup> Berechjah och Elkana skulle vara dörrvakter vid arken.

<sup>24</sup> Shebanja, Joshafat, Netanel, Amasaj, Sakarja, Benajaho och Elieser, prästerna, skulle blåsa i trumpeter framför Guds ark, och Obed-Edom och Jehia skulle vara dörrvakter vid arken.

<sup>25</sup> Så gick David och de äldste i Israel och de högsta befälhavarna i väg för att hämta upp Herrens förbundsark från Obed-Edoms hus under jubel.

<sup>26</sup> Eftersom Gud hjälpte leviterna som bar Herrens (*Jahvehs*) förbundsark offrade man sju tjurar och sju baggar.

<sup>27</sup> David var klädd i en kåpa av fint linne. Det var också alla leviterna som bar arken, liksom sångarna och Kenanja som ledde sångarna när de bar. Dessutom hade David en linne-efod.

<sup>28</sup> Hela Israel *[enade, se 1 Krön 15:3]* hämtade upp Herrens (*Jahvehs*) förbundsark under jubel och shofarers ljud. Man blåste i trumpeter och lät cymbaler klinga och lyror och harpor ljuda.

<sup>29</sup> När Herrens förbundsark kom till Davids stad såg Sauls dotter Michal ut genom fönstret, och när hon såg kung David hoppa och dansa fick hon förakt för honom i sitt hjärta. *[En längre beskrivning finns i 2 Sam 6:16, 20, 23.]*

## 16

<sup>1</sup> Sedan de fört in Guds ark ställde de den i tältet som David hade rest åt den, och offrade därefter brännoffer och gemenskapsoffer inför Guds ansikte.

<sup>2</sup> När David hade offrat brännoffer och gemenskapsoffer, välsignade han folket i Herrens namn.

<sup>3</sup> Och till var och en i Israel, både man och kvinna, gav han en brödkaka [*ett runt bröd, se 1 Sam 2:36*], en dadelkaka (*hebr. eshpar, ett ovanligt ord, kanske kött eller bröd bakat i form*) och en druvkaka [*ett sött bröd, se Höga V 2:5; Hos 3:1*]. [*Alla var med i festligheterna, se även 2 Sam 6:19.*]

<sup>4</sup> Han utsåg några leviter till att tjänstgöra inför Herrens ark och prisa, tacka och lova Herren (*Jahveh*), Israels Gud:

<sup>5</sup> Asaf som ledare, efter honom Sakarja och dessutom Jegiel, Shemiramot, Jehiel, Mattitja, Eliab, Benajaho, Obed-Edom och Jegiel med lyror och harpor. Asaf skulle slå på cymbaler.

<sup>6</sup> Men prästerna Benajaho och Jahasiel skulle ständigt blåsa i trumpeterna framför Guds förbundsark.

### *Davids tacksägelsepsalm*

[*Denna psalm, vers 8-36, är sammanställd med innehåll från flera olika psalmer. Vers 8-22 (från Ps 105:1-15), vers 23-33 (från Ps 96:1-13), vers 34 (från Ps 106:1) och vers 35-36 (från Ps 106:47-48).*]

<sup>7</sup> På den dagen gav David för första gången denna sång av lovprisning till Herren (*Jahveh*)

till Asaf och hans bröder:

---

<sup>8</sup> Tacka Herren (*Jahveh*), åkalla hans namn;  
kungör hans gärningar bland folken. [Ps 105:1]

<sup>9</sup> Sjung till honom, musicera till honom,  
begrunda (*tänk på, reflektera över*) alla hans  
underbara gärningar (*om allt fantastiskt han  
gjort*). [Ps 105:2]

<sup>10</sup> Ha er ära i hans heliga namn,  
låt deras hjärtan glädja sig som söker Herren  
(*Jahveh*). [Ps 105:3]

<sup>11</sup> Fråga efter (*sök; ta er tillflykt till; träd ofta  
fram inför* – hebr. *darash*) Herren (*Jahveh*) och  
hans styrka (*makt*) [*frälsning*],

sök (*leta, be; längta efter* – hebr. *baqash*) hans  
ansikte (*närvaro*) ständigt (*dagligen, alltid, för  
evigt*). [Ps 105:5]

[I hebreiskan används två olika verb (*darash* och *baqash*) som översatts "fråga efter" och "sök". *Darash* beskriver ett noggrant sökande och består av de tre bokstäverna *dalet*, *resh* och *shin*. De hebreiska piktogrammen förstärker ordens betydelse. Bokstaven *dalet* avbildar en dörr och har ofta att göra med val och beslut. *resh* beskriver framsidan av ett huvud och den sista bokstaven, *shin*, föreställer en tand, dvs. något som krossar. Ordet *darash* låter oss förstå att det handlar om ett aktivt vägval där man regelbundet söker Guds ansikte och hans kraft.

*Baqash har också tre bokstäver (bet, qof och shin), där shin, som illustrerar Guds kraft (precis som i darash) står sist. Bet är en bild på ett hus och qof utgör baksidan av ett huvud. Baqash skildrar ett sökande som utgår från en hemvist och som därmed för med sig Guds perspektiv på tillvaron. Ordningen spelar roll. Det första steget är att söka efter Herren och hans styrka – hos honom finns frälsningen, se Ps 3:9. Utifrån den positionen är sedan bönen att få vara kvar i Guds närvaro. Den ursprungliga innebörden av det sista hebreiska ordet tamid kommer från verbet för "att sträcka/tänja", dvs. att konstant, ideligen, alltid och för evigt söka Gud. Herren, hans ansikte och hans styrka hör ihop. Om Gud själv vänder sitt ansikte till oss, vem kan då vara emot oss, se 4 Mos 6:26; Rom 8:31.]*

<sup>12</sup> Kom ihåg hans underbara gärningar,  
allt fantastiskt som han har gjort,  
hans mirakler och hans muns domar.

<sup>13</sup> Abrahams säd, hans tjänare,  
Jakobs söner (*barn*), hans utvalda. [1 Mos 12:1-3]

<sup>14</sup> Han är Herren (*Jahveh*), vår Gud (*Jahveh Elohim*).

Hans domar finns på hela jorden.

<sup>15</sup> Han har kommit ihåg sitt förbund för evigt,  
orden som han befallde för tusen generationer.

<sup>16</sup> Förbundet som han upprättade (*skar*) med Abraham,  
och eden som han gav Isak.

*[Förbundet är ett blodsförbund, 1 Mos 15; 17:23; 26:3-5 och i hebreiskan är uttrycket alltid att man skär ett förbund. Det pekar fram på Jesus, som när han gav oss det förnyade förbundet gjorde det med sina sår och genom att utgjuta sitt blod för oss.]*

<sup>17</sup> Han har bekräftat det till Jakob som en stadga, till Israel ett evigt förbund.

<sup>18</sup> Du säger: "Till dig ska jag ge Kanaans land, hela ditt arv." *[1 Mos 15:18]*

<sup>19</sup> När de bara var ett fåtal, ja mycket få, och färdades genom det (*utlovade landområdet*),

<sup>20</sup> när de gick från land till land,

från ett kungarike till ett annat folk,

*[Det landområde som Gud hade utvalt beboddes av ett flertal folkgrupper innan Israel fick ta över landet.]*

<sup>21</sup> tillät han ingen att göra fel mot dem, han bestraffade kungar för deras skull.

<sup>22</sup> *[Och sa:] "Rör inte mina smorda (utvalda) och tillfoga inte mina profeter någon skada."*

*[Temat skiftar nu från att ha handlat om Israel till hur Gud regerar över hela världen. Följande stycke, vers 23-29, hämtar mycket stoff från Ps 96:1-13.]*

<sup>23</sup> Sjung till Herrens (*Jahvehs*) ära, hela jorden.

Proklamera (*kungör det glada segerbudskapet om*) hur han räddar oss (*hans frälsning*)

varje dag (*från dag till dag*)!

<sup>24</sup> Gör hans ära (*måktiga närvaro*) känd bland folken,

återberätta om hans under (*mirakulösa, underbara gärningar*) för alla människor.

<sup>25</sup> För stor (*storslagen*) är Herren (*Jahveh*), högt är han prisad,

värd att frukta i vördnadsfull tillbedjan, mer än alla gudar (*elohim*).

<sup>26</sup> För alla hednafolkens gudar (*elohim*) är tomhet (*avgudar – hebr. elilim*) [*snarlikt ordet för gudar*], men Herren (*Jahveh*) är den som gjort (*tillförordnat – hebr. asah*) himlarna.

<sup>27</sup> Majestät och härlighet är inför hans ansikte (*omger honom*),

styrka (*makt, kraft att segra*) och glädje finns i hans boning.

[*Gud är källan till vår styrka och glädje!*]

[*Stycket inleds med tre uppmaningar att ”ge till Herren”.]*

<sup>28</sup> Ge till Herren (*Jahveh*), alla folkens familjer (*släkter*).

Ge till Herren (*Jahveh*), ära och makt. [*Ps 96:7*]

<sup>29</sup> Ge till Herren (*Jahveh*), den ära som tillhör hans namn.

Bär fram ett offer, och kom inför hans ansikte [*Ps 96:8 har gårdar, då var templet byggt*].

Tillbe Herren (*Jahveh*) i helig skrud.

<sup>30</sup> Bäva inför honom, hela jorden (*hebr. erets*), världen (*hebr. tevel*) står fast, den kan inte rubbas (*vackla*).

*[Här finns en annan fras jämfört med Ps 96:9-10.]*

*[Tre uppmaningar till himlen, havet och marken:]*

<sup>31</sup> Må himlen glädja sig, och jorden fröjda sig *[Ps 96:11]*,

och bland hednafolken ska man säga: Herren (*Jahveh*) är kung!

*[De fyra första hebreiska orden är Jishmuho Hashamaim Vetagel Haerets (glädja sig – himlen – och fröjda sig – jorden). Begynnelsebokstäver formar ett akrostiskt mönster för Guds namn JHVH. Fler exempel är Est 1:20; 5:4; 5:13; 7:7.]*

<sup>32</sup> Må havet brusa, med allt som fyller det.

Må marken vara glad, tillsammans med allt på den.

<sup>33</sup> Då ska skogens alla träd jubla (*triumfera, ropa i glädje*) inför Herren (*Jahveh*), för han kommer, han kommer för att döma jorden.

Han ska döma världen med rättfärdighet, och folken med sin sanning (*trofasthet*). *[Ps 98:9]*

<sup>34</sup> Tacka *[med öppna händer – prisa, hylla och erkänn]* Herren (*Jahveh*), för han är god,

för evigt (*i evighet*) varar hans nåd (*omsorgsfulla kärlek – hebr. chesed*). *[Ps 106:1]*

<sup>35</sup> Och säg: "Fräls oss Herre (*Jahveh*), vår Gud (*Elohim*),

och samla oss från hednafolken *[länderna dit de blivit utspridda]*

så att vi får tacka [*med öppna händer – prisa, hylla och erkänna*] ditt heliga namn  
och triumfera i din lovprisning.” [*Ps 106:47*]

<sup>36</sup> Välsignad är Herren (*Jahveh*), Israels Gud (*Elohim*),  
från evighet till evighet,  
Och allt folket sa:  
”Amen!” och prisade (*lovade*) Herren (*Jahveh*).

*[Första strofen är identisk med Ps 106:48. Uppmaningen i den andra att alla folk ska säga ”Amen”, är omskriven och beskriver hur alla folk nu gör detta.]*

---

<sup>37</sup> David lät Asaf och hans bröder bli kvar där [*i Jerusalem*] inför Herrens (*Jahvehs*) förbundsark att ständigt göra tjänst inför arken enligt föreskrifterna för varje dag.

<sup>38</sup> Oved-Edom och deras bröder var 68 till antalet. Oved-Edom, Jedutuns son, och Hosa gjorde han till dörrvakter.

*[Under Samuels tid fanns det många platser för tillbedjan. Ofta var det en höjd, några exempel är Betel, Gilgal, Mispah, Rama (1 Sam 7:16-17) där Givon var den viktigaste platsen, se 1 Kung 3:4. Arken förs till Jerusalem in i ett tabernakel, se vers 1. Detta är troligen ett enklare tält för just arken, se 2 Sam 7:2. I Givon, strax norr om Jerusalem verkar det gamla tabernaklet från Mose tid finnas med brännoffertaltare osv. (1 Krön 16:39; 21:29; 2 Krön 1:3). Anledningen att det inte flyttades till*

*Jerusalem kan vara att det inte fanns plats för det, och David planerade att bygga templet. Dessa detaljer om två tabernakel nämns inte i Samuels berättelse. Senare uppenbarade sig Herren i en dröm för Salomo i Givon, se 1 Kung 3:3-9.]*

<sup>39</sup> David lät också prästen Tsadoq och hans bröder, prästerna, bli kvar inför Herrens (*Jahvehs*) tabernakel på offerhöjden i Givon,

<sup>40</sup> för att ständigt offra brännoffer åt Herren på brännofferaltaret, morgon och kväll, och göra allt som var skrivet i den undervisning som Herren (*Jahveh*) hade gett Israel.

<sup>41</sup> Och med dem var Heman [*barnbarn till profeten Samuel, se 1 Krön 6:33*] och Jedutun [*omnämns i tre psalmer, se Ps 39:1; 62:1; 77:1*] och de andra utvalda, som nämnts vid namn, för att de skulle tacka [*med öppna händer – prisa, hylla och erkänna*] Herren (*Jahveh*) – för evigt (i evighet) varar hans nåd (*omsorgsfulla kärlek – hebr. chesed*).

<sup>42</sup> Hos dessa, nämligen Heman och Jedutun, förvarades trumpeter och cymbaler åt dem som skulle spela, liksom andra musikinstrument som hörde till gudstjänsten. Jedutuns söner gjorde han till dörrvakter.

<sup>43</sup> Sedan gick allt folket hem, var och en till sitt. Men David vände om för att välsigna sin familj (*sitt hus*).

## Önskan att bygga Herrens hus

(2 Sam 7)

*[I jämförelse med parallelltexten i 2 Sam 7 betonas hur varken David, Salomo eller någon av kungarna av hans släkt var den messianska kungen. När Messias tills sist kommer ska han vara en kung som David.]*

<sup>1</sup> När David satt i sitt hus, sa han till profeten Natan: "Här bor jag i ett hus av cederträ, medan Herrens förbundsark står i ett tält."

<sup>2</sup> Natan sa till David: "Gör allt som ligger på ditt hjärta, för Gud är med dig."

<sup>3</sup> Men den natten kom Guds ord till Natan. Han sa:

<sup>4</sup> "Gå och säg till min tjänare David: Så säger Herren: Det är inte du som ska bygga det hus där jag ska bo.

<sup>5</sup> Jag har inte bott i något hus från den dag då jag förde Israel hit upp ända till i dag, utan jag har flyttat från tält till tält, från tabernakel till tabernakel.

<sup>6</sup> Har jag någonsin, medan jag flyttat omkring med hela Israel, talat och sagt så till någon av Israels domare som jag satt till herde för mitt folk: Varför har ni inte byggt mig ett hus av cederträ?

<sup>7</sup> Nu ska du säga så till min tjänare David: Så säger Herren Sebaot: Jag hämtade dig från betesmarken och fåren för att bli furste över mitt folk Israel.

<sup>8</sup> Jag har varit med dig på alla dina vägar och utrotat alla dina fiender framför dig, och jag ska

göra dig ett namn likt de största namnen på jorden.

<sup>9</sup> Jag ska bereda en plats åt mitt folk Israel och plantera dem [2 Mos 15:17; Ps 44:2-3] så att de får bo kvar där utan att bäva (*skakas*) mer. Onda människor ska inte längre förtrycka dem som förr [i Egypten, ökenvandringen]

<sup>10</sup> och under den tid (*de dagar*) då jag satte domare över mitt folk Israel. Jag ska kuva alla dina fiender.

Och jag berättar för dig att Herren (*Jahveh*) ska bygga ett hus åt dig.

<sup>11</sup> När din tid är ute och du går till dina fäder ska jag efter dig upphöja en avkomling, en av dina söner. Jag ska befästa hans kungarike.

<sup>12</sup> Han ska bygga ett hus åt mig, och jag ska befästa hans tron för evigt.

<sup>13</sup> Jag ska vara hans fader och han ska vara min son, och min nåd (*omsorgsfulla kärlek – hebr. chesed*) ska jag inte låta vika av från honom, som jag lät den vika av från din företrädare [Saul].

<sup>14</sup> Jag ska befästa honom i mitt hus och i mitt rike för evigt, och hans tron ska stå fast för evigt.”

<sup>15</sup> Helt enligt dessa ord och denna syn talade Natan till David.

### *Davids bön*

<sup>16</sup> Då gick kung David in och satte sig ner inför Herrens (*Jahvehs*) ansikte och sa:

”Vem är jag, Herre (*Jahveh*), Gud (*Elohim*), och vad är mitt hus eftersom du har fört mig ända hit?

<sup>17</sup> Och ändå var detta för lite i dina ögon, o Gud. Du har också talat om din tjänares hus långt fram i tiden. Ja, du har sett till mig som om jag var en upphöjd man, Herre (*Jahveh*), Gud (*Elohim*).

<sup>18</sup> Vad mer ska nu David säga till dig om den ära du har visat din tjänare? Du känner din tjänare.

<sup>19</sup> Herre, för din tjänares skull och efter ditt hjärta har du gjort allt detta stora och förkunnat alla dessa stora ting.

<sup>20</sup> Herre, ingen är som du, och ingen Gud finns utom dig, efter allt vi har hört med våra öron.

<sup>21</sup> Och var på jorden finns ett hednafolk som ditt folk Israel, som Gud gick för att återlösa som sitt eget folk, för att göra dig ett stort och fruktat namn när du fördrev hednafolken för ditt folk som du återlöst från Egypten?

<sup>22</sup> Du har gjort ditt folk Israel till ditt folk för evig tid, och du, Herre, har blivit deras Gud.

<sup>23</sup> Och nu, Herre, låt det ord du har talat om din tjänare och om hans hus stå fast för evigt. Gör som du har talat.

<sup>24</sup> Då ska ditt namn stå fast och vara stort till evig tid, så att man ska säga: Herren Sebaot, Israels Gud, är Gud över Israel. Så ska din tjänare Davids hus bestå inför dig.

<sup>25</sup> För du, min Gud, har uppenbarat för din tjänare att du ska bygga honom ett hus. Därför har din tjänare fått frimodighet att be inför dig.

<sup>26</sup> Och nu, Herre: du är Gud, och du talar (*har talat*) över din tjänare detta goda.

<sup>27</sup> Må det nu behaga dig att välsigna din tjänares hus, så att det blir kvar inför dig för evigt. För vad du, Herre, välsignar, det är välsignat för evigt.”

## 18

### *Militära erövringar*

#### *(2 Sam 8:1-14)*

<sup>1</sup> En tid härefter slog David filistéerna och kuvade dem, och han tog Gat med underlydande orter från filistéerna.

<sup>2</sup> Han slog också moabiterna, och de blev Davids tjänare och betalade skatt till honom.

<sup>3</sup> David slog också Hadadezer, kungen i Tsova vid Chamat [*i nuvarande södra Syrien, inte så långt från Tell Dan, se Dom 18:28*], när han hade dragit bort för att befästa sitt välde vid floden Eufrat.

<sup>4</sup> David tog ifrån honom 1 000 vagnar och tog till fånga 7 000 ryttare och 20 000 man fotfolk. Han lät skära av hälsenorna på alla vagnshästarna utom på 100 hästar som han skonade. [*En skadad häst kunde inte längre bli använd i kavalleriet, se även Jos 11:6; 2 Sam 8:4; Ps 20:8; 147:10.*]

<sup>5</sup> När araméerna från Damaskus kom för att hjälpa Tsovas kung Hadadezer, slog David 22 000 man av dem.

<sup>6</sup> David placerade trupper bland araméerna i Damaskus, och araméerna blev Davids tjänare

och betalade skatt till honom. Och Herren gav seger åt David var han än drog fram.

<sup>7</sup> David tog de guldsköldar som tillhörde Hadadezers tjänare och förde dem till Jerusalem.

<sup>8</sup> Från Hadadezers städer Tibhat och Kun tog David koppar i mycket stor mängd. Av den gjorde sedan Salomo bronshavet, pelarna och bronskärlen.

<sup>9</sup> När Tou, kungen i Chamat [*i norr*], hörde att David hade slagit Tsovas kung Hadadezers hela här,

<sup>10</sup> sände han sin son Hadoram till kung David för att hälsa honom och hylla honom för att han hade gått i strid med Hadadezer och besegrat honom. Hadadezer hade nämligen legat i krig med Tou. Han hade med sig alla slags kärl av guld, silver och brons.

<sup>11</sup> Även dessa helgade kung David åt Herren (*Jahveh*), liksom han hade gjort med det silver och guld han hade fört med sig hem från alla andra folk: från edomiterna, moabiterna, ammoniterna, filistéerna och amalekiterna.

<sup>12</sup> Sedan Avishaj, Serujas son, hade slagit edomiterna i Saltdalen, 18 000 man,

<sup>13</sup> placerade han trupper i Edom, och alla edomiter blev Davids tjänare. Så gav Herren seger åt David var han än drog fram.

*Davids tjänstemän  
(2 Sam 8:15-18)*

<sup>14</sup> David regerade nu över hela Israel och skipade lag och rätt åt hela sitt folk.

<sup>15</sup> Joav, Serujas son, hade befälet över krigshären, och Joshafat, Ahiluds son, var kansler.

<sup>16</sup> Tsadoq, Ahitubs son, och Ahimelek, Evjatars son, var präster, och Shavsha var statssekreterare.

<sup>17</sup> Benajaho, Jojadas son, hade befälet över kereteerna och peleteerna. Och Davids söner var de främsta vid kungens sida.

## 19

<sup>1</sup> En tid därefter dog Nahash, ammoniternas kung, och hans son blev kung efter honom.

<sup>2</sup> Då sa David: "Jag vill visa godhet mot Hanun, Nahashs son, eftersom hans far visade mig nåd (*omsorgsfulla kärlek* – *hebr. chesed*).” Så David skickade sändebud för att trösta honom i sorgen efter hans far.

När Davids tjänare kom till ammoniternas land, till Hanun för att trösta honom,

<sup>3</sup> sa ammoniternas furstar till Hanun: "Tror du att David sänder tröstare till dig för att visa att han hedrar din far? Nej, det är för att utforska och fördärva och spionera i landet som hans tjänare har kommit till dig."

<sup>4</sup> Hanun grep då Davids tjänare och rakade dem och skar av deras kläder på mitten, ända uppe vid sätet, och skickade så i väg dem. [*En förödmjukande akt, men även ett tecken på sorg, se Jes 15:2; Jer 48:37.*]

<sup>5</sup> Och man kom och berättade för David om männen. Han sände då några för att möta dem, eftersom männen var djupt förnedrade. Kungen

lät säga: "Stanna i Jeriko tills ert skägg har vuxit ut. Kom sedan tillbaka."

<sup>6</sup> När ammoniterna insåg att de hade gjort sig förhatliga för David, sände Hanun och ammoniterna 1 000 talenter [34 ton] silver för att leja vagnar och ryttare från Aram-Naharajim, från Aram-Maacha och från Tsova.

<sup>7</sup> De lejde 32 000 vagnar samt hjälp av kungen i Maacha med hans folk. Dessa kom och slog läger framför Medeba. Ammoniterna kom också från sina städer för att strida.

<sup>8</sup> När David hörde det sände han i väg Joav med hela hären, de tappraste krigarna.

<sup>9</sup> Och ammoniterna drog ut och ställde upp sig till strid vid stadsporten, medan kungarna som hade kommit dit gick i ställning för sig själva på fältet.

<sup>10</sup> Joav såg att han hade fiender både framför sig och bakom sig. Han valde då ut en del av Israels bästa manskap och ställde upp dem mot araméerna.

<sup>11</sup> Resten av hären överlämnade han åt sin bror Avishaj, och de gick i ställning mot ammoniterna.

<sup>12</sup> Han sa: "Om araméerna blir för starka för mig ska du komma till min hjälp, och om ammoniterna blir för starka för dig ska jag hjälpa dig.

<sup>13</sup> Var modig! Låt oss strida tappert för vårt folk och för vår Guds städer. Herren ska göra vad han finner bäst."

<sup>14</sup> Därefter ryckte Joav fram med sitt folk till strid mot araméerna, och de flydde för honom.

<sup>15</sup> När ammoniterna såg att araméerna tog till flykten, flydde också de för hans bror Avishaj och gick in i staden. Och Joav kom till Jerusalem.

<sup>16</sup> Då araméerna såg att de hade blivit slagna av Israel, sände de bud efter de araméer som bodde på andra sidan floden. De ryckte ut anförda av Shofak, Hadadezers befälhavare.

<sup>17</sup> När det berättades för David, samlade han hela Israel och gick över Jordan, och när han kom fram till dem gick han i ställning mot dem. David ställde upp sig i slagordning mot araméerna, och de gick i strid med honom.

<sup>18</sup> Men araméerna flydde för Israel, och David dödade av araméerna manskapet på 7 000 vagnar samt 40 000 man fotfolk. Befälhavaren Shofak dödade han också.

<sup>19</sup> När Hadadezers tjänare såg att de hade blivit besegrade av israeliterna, slöt de fred med David och blev hans tjänare. Efter detta ville araméerna inte längre hjälpa ammoniterna.

## 20

### *Rabba intas*

*(2 Sam 11:1-12:23)*

<sup>1</sup> Och det skedde vid årsskiftet (när året återvände, upprepade sig) [månadsskiftet adar/nisan] vid tiden då kungarna drar ut [i strid, vilket brukar ske tidig vår, efter vinterregnen i mars och innan skörden bärgas i maj och all arbetskraft behövdes på fälten] att Joav tågade ut med krigshären och härjade i ammoniternas land och kom till Rabbah [nuvarande Amman, Jordaniens huvudstad] och belägrade det, men

David stannade kvar i Jerusalem. [*Här sker händelsen med Batsheva, se 2 Sam 11:1-12:25*] Joav intog Rabba och förstörde det [*2 Sam 12:26-31*].

<sup>2</sup> David tog kronan från huvudet på deras kung. Den visade sig väga en talent [*34 kg*] guld och var smyckad med en ädelsten, och man satte den på Davids huvud. Och bytet som han förde ut ur staden var mycket stort.

<sup>3</sup> Folket därinne förde han ut och satte dem i arbete med sågar, järnhackor och yxor. Så gjorde David med ammoniternas alla städer. Sedan vände David med allt folket tillbaka till Jerusalem.

### *Krig med filistéerna*

<sup>4</sup> Därefter uppstod en strid med filistéerna vid Gezer. Hushatiten Sibbekaj slog ner Sippaj, en av rafeernas ättlingar. På så sätt blev de kuvade.

<sup>5</sup> Än en gång blev det strid med filistéerna. Elhanan, Jairs son, slog då ner Lachmi, gatiten Goliats bror, som hade ett spjut med ett skaft som liknade en vävbom.

<sup>6</sup> Sedan blev det återigen en strid vid Gat. Där var en reslig man som hade sex fingrar och sex tår, tillsammans tjugofyra. Han var också en ättling till rafeerna.

<sup>7</sup> När han smädade Israel blev han dödad av Jonatan, son till Shimea, Davids bror.

<sup>8</sup> Dessa var ättlingar till rafeerna i Gat. De föll för Davids och hans tjänares hand.

## 21

### *David köper framtida tempelområdet*

<sup>1</sup> Men Satan (*Åklagaren, motståndaren*) trädde upp mot Israel och lockade (*förledde, eggade, hetsade*) David till att räkna Israel.

*[Hebr. Satan står här i obestämd form, i Job 1:12; 2:6 och Sak 3:1-2 används den bestämda formen ha-Satan. I parallellstället i 2 Sam 24:1 nämns inte Satan. Det var tillåtet enligt Torah att göra en folkräkning, men det finns en varning om pest om den inte genomfördes på rätt sätt (2 Mos 30:12). Att det var tillåtet och också ibland uppmuntrades (4 Mos 1:2; 4:2, 22; 26:2) talar för att Davids synd inte handlade om att han räknade folket. Problemet var antingen Davids motiv för folkräkningen eller sättet på vilket den genomfördes. Kanske var syftet att upphöja sig själv och lita mer på sin egen styrka än på Herrens. Alternativt uppfyllde inte David kravet att alla inskrivna män skulle betala en halv shekel som lösen som krävdes (2 Mos 30:13-16). Vad som talar för det andra alternativet är att David vid ett tidigare tillfälle inte följt alla bestämmelser för en annars tillåten handling – transporten av förbundsarken – vilket fick katastrofala följder (1 Krön 6:7).]*

<sup>2</sup> Då sa David till Joav och till folkets befälhavare: "Gå och räkna Israel från Beer-Sheva [*i syd*] till Dan [*i norr*], och ge mig besked så att jag får veta hur många de är."

<sup>3</sup> Joav svarade: "Må Herren föröka sitt folk hundrafalt! Min herre och kung, är de inte alla min herres tjänare? Varför begär då min herre sådant? Varför dra skuld över Israel genom detta?"

<sup>4</sup> Men kungens ord stod fast mot Joav, och Joav gav sig i väg och reste omkring i hela Israel och kom sedan tillbaka till Jerusalem.

<sup>5</sup> Joav meddelade David resultatet av folkräkningen: I Israel fanns tillsammans 1 100 000 män som kunde dra svärd, och i Juda fanns 470 000 män som kunde dra svärd.

<sup>6</sup> Men Levi och Benjamin hade han inte räknat tillsammans med de andra, för Joav fann kungens befallning avskyvärd.

<sup>7</sup> Det som hade hänt var ont i Guds ögon, och han straffade Israel.

<sup>8</sup> Då sa David till Gud: "Jag har syndat svårt genom det jag har gjort. Men förlåt nu din tjänares missgärning, för jag har handlat mycket dåraktigt."

<sup>9</sup> Och Herren talade till Davids siare (*profet* – *hebr. chozeh*) Gad och sa:

<sup>10</sup> "Gå och tala till David: Så säger Herren: Tre saker lägger jag fram för dig. Välj en av dem som jag ska göra mot dig."

<sup>11</sup> Då gick Gad in till David och sa till honom: "Så säger Herren:

<sup>12</sup> Välj vilket du vill ha: antingen svält i tre år eller förödelse i tre månader genom dina motståndare utan att du kan komma undan dina fienders svärd, eller Herrens svärd med pest i landet under tre dagar då Herrens ängel sprider

fördärv inom hela Israels område. Bestäm nu vilket svar jag ska ge honom som har sänt mig.”

<sup>13</sup> David svarade Gad: ”Jag är i stor vånda. Men låt mig falla i Herrens hand, för hans barmhärtighet är mycket stor. I människors hand vill jag inte falla.”

<sup>14</sup> Herren sände då pest i Israel så att 70 000 personer av Israel dog.

<sup>15</sup> Gud (*Elohim*) sände en ängel mot Jerusalem för att fördärva (*ödelägga, utplåna* – *hebr. shachat*) det. Men när ängeln höll på med fördärvandet såg Herren (*Jahveh*) det och ångrade (*sorg-tröstade* – *hebr. nacham*) det onda, och han sa till ängeln som fördärvade (*Fördärvaren; bestämd form av verbet fördärva* – *hebr. ha-shachat*): ”Det är nog. Dra tillbaka din hand.” Herrens ängel stod då vid jevusiten Ornans tröskplats.

*[Ornan är den hebreiska stavningen av Aravnah som är det namn som används i parallellstället i 2 Sam 24:16. Tröskplatsen låg vid det som i dag i Jerusalem kallas Tempelberget.]*

<sup>16</sup> David lyfte blicken och fick se Herrens ängel stå mellan jorden och himlen med draget svärd i sin hand, utsträckt över Jerusalem. Då föll han och de äldste, klädda i säcktyg *[som ett tecken av sorg, se Job 16:15]*, ner på sina ansikten.

<sup>17</sup> Och David sa till Gud (*Elohim*): ”Var det inte jag som befälde att folket skulle räknas? Det är jag som har syndat och gjort det som är ont. Men dessa, min hjord, vad har de gjort? Herre

min Gud (*Elohim*), låt din hand vända sig mot mig och min fars hus, men inte mot ditt folk så att de plågas.”

<sup>18</sup> Herrens ängel befallde [*profeten*] Gad att säga till David att gå och resa ett altare åt Herren på jevusiten Ornans tröskplats. [*Gad var Davids siare, se 2 Sam 24:11*]

<sup>19</sup> Och David gick på grund av det ord som Gad hade talat i Herrens namn.

<sup>20</sup> När Ornan vände sig om, såg han ängeln. Hans fyra söner som var med honom gömde sig. Ornan höll på att tröska vete

<sup>21</sup> när David kom till honom. Han såg upp och fick syn på David, och han kom ut från tröskplatsen och föll ner till marken på sitt ansikte för David.

<sup>22</sup> David sa till Ornan: ”Ge mig den plats där du tröskar din säd, så att jag kan bygga ett altare åt Herren där. Ge mig den mot full betalning så att plågan upphör bland folket.”

<sup>23</sup> Då sa Ornan till David: ”Ta den, och min herre kungen får göra vad han finner för gott. Se, jag ger dig boskapen till brännoffer och tröskvagnarna till ved och vetet till matoffer. Alltihop ger jag dig.”

<sup>24</sup> Men kung David svarade Ornan: ”Nej, jag vill köpa det mot full betalning. Jag vill inte bära fram det som är ditt åt Herren och offra brännoffer som jag har fått gratis.”

<sup>25</sup> David gav Ornan 600 shekel [*totalt 6,9 kg*] guld i full vikt för [*hela*] platsen. [*I 2 Sam 24:24 anges en mindre summa på 50 shekel som*

*troligtvis är för själva tröskplatsen, här är priset för hela området/platsen.]*

<sup>26</sup> Där byggde David ett altare åt Herren och offrade brännoffer och gemenskapsoffer. Han ropade till Herren (*Jahveh*), och han svarade honom med eld från himlen på brännofferaltaret.

<sup>27</sup> På Herrens befallning stack ängeln tillbaka sitt svärd i skidan.

<sup>28</sup> När David i den stunden såg att Herren hade bönhört honom på jevusiten Ornans tröskplats, frambar han där sitt offer.

<sup>29</sup> Herrens tabernakel, som Mose hade låtit göra i öknen, stod vid den tiden tillsammans med brännofferaltaret på offerhöjden i Givon.

<sup>30</sup> Men David vågade inte komma inför Guds ansikte för att söka honom. Så rädd var han för Herrens ängels svärd.

## 22

<sup>1</sup> David sa: "Här ska Herren Guds hus stå och här altaret för Israels brännoffer."

### *Förberedelser för att bygga templet*

#### *Folket samlas*

<sup>2</sup> Och David befallde att man skulle samla de främlingar som fanns i Israels land. Han tillsatte stenhuggare som skulle hugga ut stenar för att bygga Guds hus.

<sup>3</sup> David skaffade järn i mängd till spikar för dörrarna i portarna och till märlor (*u-formade järnhakar*) [*som förstärkte och fogade samman*

*träet*], samt koppar i sådan mängd att den inte kunde vägas

<sup>4</sup> och cederbjälkar i oräkneligt antal, för sidonierna och tyrierna kom med cederträ i mängd till David.

<sup>5</sup> David sa (*tänkte nämligen*): "Min son Salomo är ung och vek, och huset som ska byggas åt Herren måste göras mycket stort så att det blir berömt och prisat i alla länder. Därför ska jag göra förberedelser för det." Så gjorde David en stor mängd förberedelser före sin död.

<sup>6</sup> Han kallade till sig sin son Salomo och befallde honom att bygga ett hus åt Herren (*Jahveh*), Israels Gud.

<sup>7</sup> David sa till sin son Salomo: "Jag hade själv tänkt att bygga ett hus åt Herrens (*Jahvehs*), min Guds (*Elohims*), namn.

<sup>8</sup> Men Herrens ord kom till mig. Han sa: Du har spillt mycket blod och fört många krig. [*Flera av krigen beskrivs i 1 Krön 14:8; 18-20; Ps 18.*] Du ska inte bygga ett hus åt mitt namn, för du har spillt mycket blod på jorden inför mina ögon.

<sup>9</sup> Men se, en son ska födas åt dig. Han ska bli en fridsam man, och jag ska låta honom få fred med alla sina fiender runt omkring. Salomo ska han heta, och jag ska ge Israel frid i hans dagar.

<sup>10</sup> Han ska bygga ett hus åt mitt namn. Han ska vara min son och jag ska vara hans far. Och jag ska befästa hans kungatron över Israel för evig tid.

<sup>11</sup> Må nu Herren vara med dig, min son. Må du ha framgång och bygga Herrens (*Jahvehs*), din Guds (*Elohims*), hus som han har talat över (*lovat*) dig.

<sup>12</sup> Må Herren bara ge dig klokhet och förstånd när han sätter dig till härskare över Israel, så att du håller fast vid Herrens (*Jahvehs*), din Guds (*Elohims*), undervisning.

<sup>13</sup> Då ska du ha framgång, om du noggrant följer de stadgar och föreskrifter som Herren befallde Mose att lägga på Israel. Var stark och frimodig, var inte rädd eller modlös.

<sup>14</sup> Se, trots mina svårigheter har jag skaffat 100 000 talenter [*enorm vikt på 3750 ton*] guld och 1000 gånger 1000 talenter silver till Herrens (*Jahvehs*) hus och dessutom mer koppar och järn än som kan vägas, så mycket är det. Trävirke och sten har jag också förberett, och mer kan du själv skaffa fram. [*Detta är de största vikten som anges i hela Bibeln. Salomos årliga intäkt av guld var 666 talenter (23 ton guld), se 1 Kung 10:14.*]

<sup>15</sup> Du har också arbetare i mängd, hantverkare, stenhuggare och timmermän, och dessutom allt slags folk som är kunnigt i alla slags arbeten.

<sup>16</sup> Guld, silvret, kopparn och järnet går inte att räkna. Sätt igång och gå till verket, och må Herren vara med dig!”

<sup>17</sup> Därefter befallde David alla Israels hövdingar att de skulle hjälpa hans son Salomo. Han sa:

<sup>18</sup> "Herren (*Jahveh*) er Gud (*Elohim*), är ju med er och har låtit er få ro på alla sidor. Han har gett landets invånare i min hand, och landet är lagt under Herren och hans folk.

<sup>19</sup> Så vänd nu ert hjärta och er själ till att söka Herren (*Jahveh*) er Gud (*Elohim*). Sätt igång och bygg Herren Guds helgedom, så att man kan föra in Herrens förbundsark och de föremål som helgats åt Gud i det hus som ska byggas åt Herrens (*Jahvehs*) namn."

## 23

### *Civila ledare*

<sup>1</sup> När David blev gammal och mätt på att leva, gjorde han sin son Salomo till kung över Israel.

### *Leviter*

<sup>2</sup> Han samlade Israels alla furstar, så också prästerna och leviterna.

<sup>3</sup> De leviter som var 30 år eller äldre blev räknade. Deras antal var allt som allt 38 000 män.

<sup>4</sup> "Av dessa", sa han, "ska 24 000 leda arbetet vid Herrens (*Jahvehs*) hus och 6 000 vara förmän och domare,

<sup>5</sup> 4 000 ska vara dörrvakter och 4 000 ska lovsjunga Herren (*Jahveh*) till de instrument som jag låtit göra för lovsången."

<sup>6</sup> David delade in dem i avdelningar efter Levis söner, Gershon, Kehat och Merari.

### *Gershoniterna*

<sup>7</sup> Till gershoniterna hörde:  
Ladan och Shimei.

<sup>8</sup> Ladans söner var:

Jehiel, huvudmannen, Setam och Joel – totalt

3.

<sup>9</sup> Shimeis söner var:

Shelomit, Hasiel och Haran – totalt 3. Dessa var huvudmän för Ladans familjer.

<sup>10</sup> Shimeis söner var:

Jahat, Sina, Jeush och Beria.

Dessa var Shimeis söner – totalt 4.

<sup>11</sup> Jahat var huvudmannen, och Sisa var den andre.

Men Jeush och Beria hade inte många söner. Därför fick de utgöra endast en familj, en ordning.

### *Kehatiterna*

<sup>12</sup> Kehats söner var:

Amram, Jishar, Hebron och Ussiel – totalt 4.

<sup>13</sup> Amrams söner var:

Aron och Mose.

Aron blev tillsammans med sina söner för evigt avskild och helgad till det allra heligaste, till att för evigt tända rökelse inför Herren (*Jahveh*) och tjäna och välsigna i hans namn för evigt,

<sup>14</sup> men gudsmannen Moses söner räknades till Levi stam.

<sup>15</sup> Moses söner var:

Gershom och Elieser.

<sup>16</sup> Gershoms son var: Shebuel, huvudmannen.

<sup>17</sup> Eliesers son var:

Rehabja, huvudmannen.

Elieser hade inga andra söner men Rehabjas söner var mycket talrika.

<sup>18</sup> Jishars son var:

Shelomit, huvudmannen.

<sup>19</sup> Hebrons söner var: Jeria, huvudmannen, den andre Amarja, den tredje Jahasiel, och den fjärde Jekameam.

<sup>20</sup> Ussiels söner var:

Mika, huvudmannen, och den andre Jishia.

### *Mahliterna*

<sup>21</sup> Meraris söner var: Mahli och Mushi.

Mahlis söner var:

Elazar och Kish.

<sup>22</sup> När Elazar dog lämnade han inga söner efter sig utan endast döttrar. Söner till Kish, deras kusiner, tog dem till hustrur.

<sup>23</sup> Mushis söner var: Mahli, Eder och Jeremot, tillsammans tre.

<sup>24</sup> Dessa var Levi barn efter deras familjer, huvudmännen för familjerna, de som mönstrades. Varje namn räknades särskilt och varje person för sig, de som kunde utföra sysslor vid tjänstgöringen i Herrens (*Jahvehs*) hus, nämligen de som var 20 år eller äldre.

<sup>25</sup> David sa: "Herren (*Jahveh*), Israels Gud, har låtit sitt folk komma till ro, och han har nu sin boning i Jerusalem till evig tid.

<sup>26</sup> Därför behöver inte leviterna längre bära tabernaklet och alla redskap till tjänstgöringen i Herrens (*Jahvehs*) hus."

<sup>27</sup> Enligt berättelsen om Davids sista tid räknades nämligen av Levi barn de som var 20 år eller äldre.

<sup>28</sup> Deras uppgift var att stå till förfogande för Arons söner vid tjänstgöringen i Herrens (*Jahvehs*) hus. De skulle ta hand om förgårdarna och kamrarna och reningen av allt heligt och sysslorna vid tjänstgöringen i Guds hus,

<sup>29</sup> vare sig det gällde skådebröden, det fina mjölet till matoffret, de osyrade tunnkakorna, plåtarna, det hopknådade mjölet eller alla rymdmått och längdmått.

<sup>30</sup> Varje morgon skulle de tacka och lova Herren och likaså varje kväll.

<sup>31</sup> De skulle hjälpa till vid alla brännoffer åt Herren på sabbaten, vid nymånaderna och vid högtiderna, så många som det var bestämt och som det var föreskrivet för dem, alltid inför Herrens ansikte.

<sup>32</sup> De skulle ta ansvar för mötestältet och det heliga och sina bröder, Arons söner, i tjänsten vid Herrens (*Jahvehs*) hus.

## 24

### *Prästernas tjänstgöring*

<sup>1</sup> Arons söner hade följande avdelningar:

Arons söner var Nadab och Abihu, Elazar och Itamar.

<sup>2</sup> Men Nadab och Abihu dog [*3 Mos 10*] före sin far, och de hade inga söner. Så blev bara Elazar och Itamar präster.

<sup>3</sup> David tillsammans med Tsadoq, av Elazars söner, och Ahimelek, av Itamars söner, indelade dem i grupper enligt den ordning de skulle tjänstgöra i.

<sup>4</sup> Då Elazars söner visade sig ha fler huvudmän än Itamars söner, indelade man dem så att Elazars söner fick sexton huvudmän för sina familjer och Itamars söner åtta huvudmän för sina familjer.

<sup>5</sup> Man indelade dem genom lottkastning, de förra liksom de senare, eftersom helgedomens ledare och Guds ledare var både av Elazars söner och Itamars söner.

<sup>6</sup> Shemaja, Netanels son, skrivaren, av Levi stam, antecknade dem i närvaro av kungen, ledarna, prästen Tsadoq och Ahimelek, Evjatars son, och i närvaro av huvudmännen för prästerna och leviternas familjer. Lotterna drogs växelvis för Elazars och för Itamars familjer.

<sup>7</sup> Den första lotten föll på Jojarib,  
den andra på Jedaja,

<sup>8</sup> den tredje på Harim,  
den fjärde på Seorim,

<sup>9</sup> den femte på Malkijah,  
den sjätte på Mijamin,

<sup>10</sup> den sjunde på Hackos,  
den åttonde på Avijah,

<sup>11</sup> den nionde på Jeshua,  
den tionde på Shekanja,

<sup>12</sup> den elfte på Eljashib,  
den tolfte på Jakim,

<sup>13</sup> den trettonde på Huppa,

den fjortonde på Jeshebab,  
<sup>14</sup> den femtonde på Bilgah,  
den sextonde på Immer,  
<sup>15</sup> den sjuttonde på Hesir,  
den artonde på Happisses,  
<sup>16</sup> den nittonde på Petaja,  
den tjugonde på Hesekiel,  
<sup>17</sup> den tjugoförsta på Jakin,  
den tjugoandra på Gamul,  
<sup>18</sup> den tjugotredje på Delaja,  
den tjugofjärde på Maasja.

<sup>19</sup> Detta blev den ordning, i vilken de skulle tjänstgöra, när de gick in i Herrens (*Jahvehs*) hus, som det var föreskrivet för dem genom deras fader Aron efter den befallning Herren (*Jahveh*), Israels Gud, hade gett honom.

*Leviterna - musiker och dörrvakter*

- <sup>20</sup> Beträffande de övriga Levi barn,  
så hörde till Amrams barn Shubael,  
till Shubael barn Jedeja,  
<sup>21</sup> till Rehabja, alltså till Rehabjas barn, huvud-  
mannen Jishia,  
<sup>22</sup> till jishariterna Shelomot, till Shelomots barn  
Jahat.  
<sup>23</sup> Benajiterna var Jeria, Amarja den andre,  
Jahasiel den tredje, och Jekameam den fjärde.  
<sup>24</sup> Ussiels barn var Mika, till Mikas barn hörde  
Shamir.  
<sup>25</sup> Mikas bror var Jishia. Sakarja var Jishias  
son.  
<sup>26</sup> Meraris barn var:  
Mahli och Mushi.

Jaasjas son var Beno.

<sup>27</sup> Meraris barn var dessa:

Av Jaasia Beno, dessutom Shoham, Sackur och Ibri.

<sup>28</sup> Mahlis son var Elazar, men han hade inga söner.

<sup>29</sup> Till Kish, alltså Kishs barn, hörde Jerameel.

<sup>30</sup> Men Mushis barn var Mahli, Eder och Jerimot.

<sup>31</sup> Dessa kastade också lott, liksom deras bröder, Arons söner, i närvaro av kung David, Tsadoq, Ahimelek och huvudmännen för prästernas och leviternas familjer, huvudmännen för familjerna liksom deras yngsta bröder.

## 25

<sup>1</sup> David och befälhavarna avskilde Asafs, Hemans och Jedutuns söner till att tjänstgöra som profeter med harpor, lyror och cymbaler. Detta är förteckningen på dem, de män som fick utföra denna tjänst

<sup>2</sup> Av Asafs söner:

Sackur, Josef, Netanja och Asarela, Asafs söner, under ledning av Asaf som profeterade på kungens uppdrag.

<sup>3</sup> Av Jedutun: Jedutuns söner

Gedaljaho, Seri, Jesaja, Shimei [*namnet saknas i en del handskrifter, se vers 17*], Hashabja och Mattitja, sex till antalet, med kinnor-harpa [*mindre bärbar harpa, se Ps 33:2*], under ledning av sin fader Jedutun som profeterade med

tacksägelsesånger och lovsånger till Herren (*Jahveh*).

<sup>4</sup> Av Heman:

Hemans söner Buckia, Mattanja, Ussiel, Shebuel och Jerimot, Hananja, Hanani, Eliata, Giddalti och Romamti-Eser, Joshbekasha, Malloti, Hotir, Mahasiot.

<sup>5</sup> Alla dessa var söner till Heman, som var kungens siare, enligt det löfte Gud hade gett att han skulle upphöja hans horn. Därför gav Gud Heman fjorton söner och tre döttrar.

<sup>6</sup> Alla dessa stod var och en under sin fars ledning vid sången i Herrens (*Jahvehs*) hus till cymbaler, lyror och harpor vid tjänsten i Guds hus. De stod under kungens, Asafs, Jedutuns och Hemans ledning.

<sup>7</sup> Antalet av dem och deras bröder som undervisats i att sjunga till Herrens ära, alla kunniga i det, utgjorde 288.

<sup>8</sup> De kastade lott om tjänstgöringen, den minste såväl som den störste, den kunnige såväl som lärjungen.

<sup>9</sup> Den första lotten kom ut för Asaf och föll på Josef.

Den andre blev Gedaljaho, han själv med sina bröder och söner, tillsammans tolv,

<sup>10</sup> den tredje blev Sackur med sina söner och bröder, tillsammans tolv,

<sup>11</sup> den fjärde lotten kom ut för Jisri med hans söner och bröder, tillsammans tolv,

<sup>12</sup> den femte blev Netanja med sina söner och bröder, tillsammans tolv,

- 13 den sjätte blev Buckia med sina söner och bröder, tillsammans tolv,  
14 den sjunde blev Jesarela med sina söner och bröder, tillsammans tolv,  
15 den åttonde blev Jesaja med sina söner och bröder, tillsammans tolv,  
16 den nionde blev Mattanja med sina söner och bröder, tillsammans tolv,  
17 den tionde blev Shimei med sina söner och bröder, tillsammans tolv,  
18 den elfte blev Asarel med sina söner och bröder, tillsammans tolv,  
19 den tolfte lotten kom ut för Hashabja med hans söner och bröder, tillsammans tolv,  
20 den trettonde blev Shubael med sina söner och bröder, tillsammans tolv,  
21 den fjortonde blev Mattitja med sina söner och bröder, tillsammans tolv,  
22 den femtonde lotten kom ut för Jeremot med hans söner och bröder, tillsammans tolv,  
23 den sextonde för Hananja med hans söner och bröder, tillsammans tolv,  
24 den sjuttonde för Joshbekasha med hans söner och bröder, tillsammans tolv,  
25 den artonde för Hanani med hans söner och bröder, tillsammans tolv,  
26 den nittonde för Malloti med hans söner och bröder, tillsammans tolv,  
27 den tjugonde för Elijata med hans söner och bröder, tillsammans tolv,  
28 den tjugoförsta för Hotir med hans söner och bröder, tillsammans tolv,  
29 den tjugoandra för Giddalti med hans söner och bröder, tillsammans tolv,

<sup>30</sup> den tjugotredje för Mahasiot med hans söner och bröder, tillsammans tolv,

<sup>31</sup> den tjugofjärde för Romamti-Eser med hans söner och bröder, tillsammans tolv.

## 26

### *Tempelvakter*

<sup>1</sup> När det gäller dörrvakternas avdelningar hörde Meshelemja, Kores son, av Asafs barn till koraiterna.

<sup>2</sup> Meshelemja hade söner:  
Sakarja var den förstfödde,  
Jediael den andre,  
Sebadja den tredje,  
Jatniel den fjärde,  
<sup>3</sup> Elam den femte,  
Johanan den sjätte,  
Eljoenaj den sjunde.

<sup>4</sup> Obed-Edom hade söner:  
Shemaja var den förstfödde,  
Josabad den andre,  
Joach den tredje, Sakar den fjärde,  
<sup>5</sup> Netanel den femte,  
Ammiel den sjätte,  
Isaskar den sjunde,  
Peulletaj den åttonde – för Gud hade välsignat honom [*med många barn, se Ps 127:3-5*].

<sup>6</sup> Åt hans son Shemaja föddes också söner som blev ledare inom sin familj, för de var dugliga män.

<sup>7</sup> Shemajas söner var Otni, Refael och Obed, Elsabad och hans bröder, dugliga män, Eliho och Semakja.

<sup>8</sup> Alla dessa hörde till Obed-Edoms ättlingar, de själva och deras söner och bröder, dugliga och kraftfulla män i tjänsten, tillsammans sextiotvå ättlingar till Obed-Edom.

<sup>9</sup> Meshelemja hade också söner och bröder, dugliga män, tillsammans arton.

<sup>10</sup> Hosa av Meraris barn hade söner: Shimri var huvudmannen. Han var inte förstfödd, men hans far insatte honom till huvudman.

<sup>11</sup> Hilkia (*hebr. Chilqijaho*) var den andre, Tebalja den tredje, Sakarja den fjärde. Hosas söner och bröder var tillsammans tretton.

<sup>12</sup> I dessa avdelningar av dörrvakterna var det huvudmännens ansvar att tillsammans med sina bröder göra tjänst i Herrens (*Jahvehs*) hus.

<sup>13</sup> Om varje port kastade de lott, den minste såväl som den störste, efter sina familjer.

<sup>14</sup> Lotten för öster föll då på Shelemja. För hans son Sakarja, som var en klok rådgivare, kastade man lott, och för honom föll lotten ut för norr.

<sup>15</sup> För Obed-Edom blev det lotten för söder, medan hans söner fick förrådshuset på sin del.

<sup>16</sup> För Shoppim och för Hosa blev det lotten för platsen västerut, vid Salleketporten där vägen höjer sig uppåt, det ena vaktstället invid det andra.

<sup>17</sup> Österut stod sex leviter, norrut fyra för varje dag, söderut fyra för varje dag och vid förrådshuset två åt gången.

<sup>18</sup> Vid Parbar västerut stod fyra vid vägen och två vid själva Parbar.

<sup>19</sup> Dessa var dörrvakternas avdelningar av koraiternas barn och av Meraris barn.

### *Övriga uppgifter i templet*

<sup>20</sup> Av leviterna hade Ahia ansvar för skatterna i Guds hus och över förråden av det som helgats åt Herren (*Jahveh*).

<sup>21</sup> Ladans barn, nämligen gershoniternas barn av Ladans släkt, huvudmännen för gershoniten Ladans familj, jehieliterna,

<sup>22</sup> det vill säga jehieliternas söner, Setam och hans bror Joel, hade ansvar för skatterna i Herrens (*Jahvehs*) hus.

<sup>23</sup> Beträffande amramiterna, jishariterna, hebroniterna och ossieliterna,

<sup>24</sup> var Shebuel, son till Gershom, son till Mose, överuppsyningsman över skatterna.

<sup>25</sup> Hans bröder av Eliesers släkt var dennes son Rehabja, dennes son Jesaja, dennes son Joram, dennes son Sikri och dennes son Shelomit.

<sup>26</sup> Denne Shelomit och hans bröder hade ansvar för alla förråd av det som helgats åt Herren av kung David, av huvudmännen för familjerna, av överbefäl och underbefäl.

<sup>27</sup> Från krigen och av bytet hade de helgat detta för att hålla Herrens (*Jahvehs*) hus i stand.

<sup>28</sup> Och likaså allt som siaren Samuel och Saul, son till Kish och Abner, Ners son, och Joav, Serujas son, hade helgat. Var och en som helgade

något lämnade det i Shelomits och hans bröders vård.

### *Övriga leviters uppgifter*

<sup>29</sup> Av jishariterna togs Kenanja och hans söner till de världsliga sysslorna i Israel, till att vara förmän och domare.

<sup>30</sup> Av hebroniterna togs Hashabja och hans bröder, 1 700 dugliga män, till ämbetsförvaltningen i Israel på andra sidan Jordan, på västra sidan, till alla slags sysslor åt Herren och till kungens tjänst.

<sup>31</sup> För hebroniterna var Jeria huvudman, för hebroniterna efter deras ättföljd och familjer. I Davids 40:e regeringsår gjordes en undersökning beträffande dem och bland dem fanns då dugliga män i Jaazer i Gilead.

<sup>32</sup> Hans bröder var dugliga män, 2 700 till antalet och familjeöverhuvuden. Dem satte kung David över rubeniterna, gaditerna och ena hälften av Manasse stam för att ombesörja alla Guds och alla kungens angelägenheter.

## 27

### *Civila ledare – schema för tjänstgöring*

<sup>1</sup> Detta är förteckningen på Israels barn, efter deras antal, med huvudmännen för deras familjer och med överbefäl och underbefäl och med deras förmän, vilka tjänade kungen i allt som rörde krigsfolkets avdelningar, som kom och gick växelvis för var och en av årets alla månader. Varje avdelning bestod av 24 000 man.

### *Nisan*

<sup>2</sup> Över den 1:a avdelningen, som tjänstgjorde under 1:a månaden [*aviv/nisan – mars/april*], hade

Jashobam [*en av Davids tre hjältar, se 1 Krön 12:11*], Sabdiels son [*1 Krön 11:11; 2 Sam 23:8*], befälet.

I hans avdelning fanns 24 000.

<sup>3</sup> Han hörde till Perets [*från Juda stam, se 1 Krön 2:4*] barn och var huvudansvarig för alla befäl som tjänstgjorde under 1:a månaden.

*[Den första av de tolv avdelningarna ramas in av orden "1:a månaden". Den första månaden är på hebreiska aviv och betyder "månaden då axen mognar", det babyloniska namnet är nisan. Det nya året börjar på våren med att komma ihåg uttåget från Egypten, se 2 Mos 12:2.]*

### *Ijar*

<sup>4</sup> Över den 2:a månadens [*ijars – april/maj*] avdelning hade ahoaiten Dodaj befälet, det var hans avdelning. Där fanns också fursten Miklot [*från Benjamins stam, se 1 Krön 8:32; 9:37*], och i hans avdelning fanns 24 000.

### *Sivan*

<sup>5</sup> Den 3:e befälhavaren, som tjänstgjorde under 3:e månaden [*sivan – maj/juni*], var

Benajaho, översteprästen Jojadas son. I hans avdelning fanns 24 000.

<sup>6</sup> Denne Benajaho var en hjälte bland de 30 och hade befälet över de 30. Vid hans avdelning fanns hans son Ammizavad.

### *Tamuz*

<sup>7</sup> Den 4:e, som tjänstgjorde under 4:e månaden [*tamuz – juni/juli*], var

Asahel, Joavs bror, och efter honom hans son Sebadja. I hans avdelning fanns 24 000.

### *Av*

<sup>8</sup> Den 5:e, som tjänstgjorde under 5:e månaden [*av – juli/aug*], var

befälhavaren Shamhut, jisraiten. I hans avdelning fanns 24 000.

### *Elul*

<sup>9</sup> Den 6:e, som tjänstgjorde under 6:e månaden [*elul – aug/sept*], var

tekoaiten Ira, Ickeshs son. I hans avdelning fanns 24 000.

### *Tishri*

<sup>10</sup> Den 7:e, som tjänstgjorde under 7:e månaden [*tishri – sept/okt*], var

peloniten Heles av Efraims barn. I hans avdelning fanns 24 000.

### *Cheshvan*

<sup>11</sup> Den 8:e, som tjänstgjorde under 8:e månaden [*cheshvan – okt/nov*], var

husatiten Sibbekaj, som hörde till seraiterna. I hans avdelning fanns 24 000.

### *Kislev*

<sup>12</sup> Den 9:e, som tjänstgjorde under 9:e månaden [*kislev – nov/dec*], var

anatotiten Abieser, som hörde till benjaminiterna. I hans avdelning fanns 24 000.

### *Tevet*

<sup>13</sup> Den 10:e, som tjänstgjorde under 10:e månaden [*tevet – dec/jan*], var netofatiten Mahraj, som hörde till seraiterna. I hans avdelning fanns 24 000.

### *Shvat*

<sup>14</sup> Den 11:e, som tjänstgjorde under 11:e månaden [*shvat – jan/feb*], var pirgatoniten Benajaho av Efraims barn. I hans avdelning fanns 24 000.

### *Adar*

<sup>15</sup> Den 12:e, som tjänstgjorde under 12:e månaden [*adar – feb/mars*], var netofatiten Cheldaj, som hörde till Otniels släkt. I hans avdelning fanns 24 000.

### *Stamhövdingar*

<sup>16</sup> Israels stamhövdingar var dessa:

Furste för rubeniterna var Elieser, Sikris son,  
för simeoniterna Shefatja, Maachas son,

<sup>17</sup> för Levi Hashabja, Kemuels son,  
för Arons släkt Tsadoq,

<sup>18</sup> för Juda Eliho, en av Davids bröder,  
för Isaskar Omri, Mikaelson,

<sup>19</sup> för Sebulon Jishmaja, Obadjas son,  
för Naftali Jerimot, Asriels son,

<sup>20</sup> för Efraims barn Hosea, Asasjas son,  
för ena hälften av Manasse stam Joel, Pedajas son,

<sup>21</sup> för andra hälften av Manasse, den i Gilead,  
Jiddo, Sakarjas son,  
för Benjamin Jaasiel, Abners son,  
<sup>22</sup> för Dan Asarel, Jerohams son.

Dessa var Israels stamhövdingar.

<sup>23</sup> Men i förteckningen tog David inte upp dem  
som var under 20 år, eftersom Herren hade lovat  
att han skulle föröka Israel som stjärnorna på  
himlen.

<sup>24</sup> Joav, Serujas son, började räkningen men  
fullbordade den inte, eftersom vrede genom den  
drabbade Israel. Antalet togs inte upp i någon  
förteckning i kung Davids krönika.

### *Anställda i hovet*

<sup>25</sup> Uppsikt

över kungens skatter hade Asmavet, Adiels son,  
över förråden på fälten, i städerna och byarna  
och fästningstornen Jonatan, Ussias son,

<sup>26</sup> över dem som arbetade på fälten med jord-  
bruket Esri, Kelubs son,

<sup>27</sup> över vingårdarna ramatiten Shi-mei,

över vingårdarnas vinförråd shifmiten Sabdi,

<sup>28</sup> över olivlundarna och mullbärsfikonträden i  
Låglandet gaderiten Baal-Hanan,

över oljeförråden Joash,

<sup>29</sup> över korna som betade i Saron saroniten  
Shitraj

och över korna i dalarna Shafat, Adlajs son,

<sup>30</sup> över kamelerna ismaeliten Obil,

över åsnorna meronotiten Jedeja,

<sup>31</sup> över småboskapen hagariten Jasis.

Alla dessa var förvaltare för kung Davids ägodelar.

<sup>32</sup> Jonatan, Davids farbror, var rådgivare. Han var en förståndig och skriftlärdd man. Jehiel, Hakmonis son, var hos kungens söner.

<sup>33</sup> Ahitofel var kungens rådgivare och arkiten Choshaj var kungens vän.

<sup>34</sup> Efter Ahitofel kom Jojada, Benajahos son, och Evjatar. Joav var kungens överbefälhavare.

## 28

### *David samlar folket*

<sup>1</sup> David samlade till Jerusalem alla Israels hövdingar, stamhövdingar och häravdelningarnas befälhavare, dem som var i kungens tjänst, överbefäl och underbefäl och förmännen över alla kungens och hans söners ägodelar och boskap, samt hovmännen, hjältarna och alla tappra stridsmän.

<sup>2</sup> Kung David steg upp från sin plats och sa: "Hör mig, mina bröder och mitt folk! Jag hade själv tänkt att bygga ett hus som viloplats för Herrens förbundsark och fotpall för vår Gud (*Elohim*), och jag gjorde förberedelser för byggnadsverket.

<sup>3</sup> Men Gud (*Elohim*) sa till mig: Du ska inte bygga ett hus åt mitt namn, för du är en stridsman och har spillt blod.

<sup>4</sup> Ändå utvalde Herren (*Jahveh*), Israels Gud (*Elohim*), mig ur hela min fars hus till att vara kung över Israel för alltid. Han utvalde Juda till furste och i Juda hus min fars hus, och bland min fars söner visade han nåd (*villkorad nåd* – *hebr. ratsah, hade han behag*) till mig och gjorde mig till kung över hela Israel.

<sup>5</sup> Bland alla mina söner – för Herren har gett mig många söner – utvalde han min son Salomo till att sitta på Herrens kungatron och regera över Israel.

<sup>6</sup> Han sa till mig: Din son Salomo är den som ska bygga mitt hus och mina förgårdar, för jag har utvalt honom till min son, och jag ska vara hans far.

<sup>7</sup> Jag ska befästa hans kungamakt för evigt, om han står fast vid att följa mina bud och föreskrifter, som han nu gör.

<sup>8</sup> Nu säger jag inför hela Israel, Herrens (*Jahvehs*) församling, och inför vår Gud (*Elohim*) som hör det: Håll fast vid alla Herrens (*Jahvehs*), er Guds (*Elohims*), bud, och följ dem noga så att ni får besitta det goda landet och lämna det i arv till era barn efter er till evig tid.

<sup>9</sup> Och du, min son Salomo, lär känna din fars Gud och tjäna honom med hängivet hjärta och med villig själ, för Herren rannsakar alla hjärtan och förstår alla uppsåt och tankar. Om du söker honom låter han sig finnas av dig, men om du överger honom, då förkastar han dig för evigt.

<sup>10</sup> Var nu uppmärksam, för Herren har utvalt dig att bygga ett hus till helgedom. Var stark och gå till verket.”

<sup>11</sup> David gav sin son Salomo en mönsterbild av förhuset och tempelbyggnaderna och förrådskamrarna, de övre salarna och de inre rummen och rummet för nådastolen.

<sup>12</sup> Han gav honom en mönsterbild av allt som han hade fått genom Anden för förgårdarna till Herrens (*Jahvehs*) hus och alla kamrarna runt omkring för skatterna i Guds hus och förråden för det som helgats åt Herren (*Jahveh*).

<sup>13</sup> Han gav också föreskrifter om prästernas och leviternas avdelningar och alla sysslor som skulle utföras vid tjänstgöringen i Herrens (*Jahvehs*) hus och alla kärl som skulle användas vid tjänstgöringen i Herrens (*Jahvehs*) hus,

<sup>14</sup> om guldets uppgift på vikten i guld för varje särskilt kärl till tjänstgöringen, och alla silverkärl med uppgift på vikten för varje särskilt kärl till tjänstgöringen.

<sup>15</sup> Han angav vikten på de gyllene ljusstakarna med tillhörande lampor av guld, med uppgift på varje ljusstakes vikt med dess lampor, så även för silverljusstakarna, med uppgift på varje ljusstakes vikt med dess lampor, beroende på hur varje ljusstake skulle användas.

<sup>16</sup> Likaså angav han vikten på guldets till skådebrödsborden, varje bord för sig, och på silvret till silverborden.

<sup>17</sup> Han gav föreskrifter om gafflarna, skålarna och kannorna av rent guld och guldbägarna, med uppgift om vikten av varje särskild bägare, och om silverbägarna, med uppgift på varje bägares vikt.

<sup>18</sup> Likaså för rökelsealtaret av renat guld, med uppgift på vikten, dessutom en mönsterbild av vagnen, de gyllene keruberna som skulle breda ut sina vingar och täcka över Herrens förbundsark.

<sup>19</sup> Han sa: "Allt detta har Herren visat mig genom en skrift av sin hand, allt som ska utföras enligt mönsterbilden."

<sup>20</sup> David sa till sin son Salomo: "Var stark och frimodig och gå till verket. Var inte rädd eller modlös, för Herren Gud, min Gud, ska vara med dig. Han ska inte lämna dig och inte överge dig, ända tills allt arbete för tjänstgöringen i Herrens (*Jahvehs*) hus är avslutat.

<sup>21</sup> Och se, här är prästernas och leviternas avdelningar som ska förrätta allt slags tjänst i Guds hus. Till allt som ska utföras har du folk hos dig som alla är villiga och kunniga till allt slags arbete. Dessutom är hövdingarna och hela folket redo att göra allt du befäller."

## 29

### *Gåvor till tempelbygget*

<sup>1</sup> Kung David sa till hela församlingen: "Min son Salomo, den ende som Gud har utvalt, är ung och vek och arbetet är stort, för detta palats är inte för en människa utan för Herren Gud.

<sup>2</sup> Därför har jag, så långt jag förmått, skaffat guld till det som ska vara av guld i min Guds hus, silver till det som ska vara av silver, koppar till det som ska vara av koppar, järn till det som ska vara av järn och trä till det som ska vara av trä. Dessutom har jag skaffat onyxer

och andra infattningsstenar, svartglänsande och brokiga stenar och alla slags dyrbara stenar liksom marmor i mängd.

<sup>3</sup> Och fortfarande har jag nåd (*villkorad nåd* – *hebr. ratsah*) i min Guds hus, det finns egendom till mig, guld och silver ger jag till min Guds hus, utöver allt som jag har bestämt (*förut har skaffat*) till det heliga huset:

<sup>4</sup> 3 000 talenter [*100 ton*] av guld från Ofir, och 7 000 talenter [*240 ton*] renat silver till att överdra byggnadernas väggar med,

<sup>5</sup> för att göra av guld det som ska vara av guld och för att göra av silver det som ska vara av silver, till allt slags arbete som utförs av konsthantverkare. Vem vill i dag bära fram sina frivilliga gåvor åt Herren?”

<sup>6</sup> Familjehövdingarna och Israels stamhövdingar, överbefälen och underbefälen liksom ledarna för kungens arbeten bar fram sina frivilliga gåvor.

<sup>7</sup> De gav till arbetet på Guds (*Elohims*) hus 5 000 talenter [*170 ton*] guld, 10 000 dariker [*persiskt guldmynt och viktenhet – motsvarar totalt 8,6 kg*], 10 000 talenter [*340 ton*] silver, 18 000 talenter [*612 ton*] koppar och 100 000 talenter [*3 400 ton*] järn.

<sup>8</sup> Var och en som hade ädelstenar gav dem till skatten i Herrens (*Jahvehs*) hus under gershoniten Jehiels vård.

<sup>9</sup> Då gladdede sig folket över deras [*ledarnas*] frivilliga gåvor, för de bar fram sina frivilliga gåvor åt Herren (*Jahveh*) av hängivet hjärta.

Också kung David gladde sig mycket.

*Davids lovprisning*

*[En insamling har gjorts till bygget av templet, och folket har först och främst gett sig själva och sina hjärtan till Herren, se vers 5. Man har sedan frikostigt gett av sina medel till bygget. Utöver den stora gåva David redan har gett tillkommer nu 168 ton guld, 337 ton silver, 606 ton brons och 3 365 ton järn, se 1 Krön 28:7.]*

<sup>10</sup> Därför *[överväldigad av folkets hängivenhet till Herren och deras generösa gåvor]* välsignade David Herren (Jahveh) inför hela församlingen. David sa:

---

"Välsignad vare du, Herre (Jahveh), Israels Gud (Elohim), vår fader  
från evighet till evighet.

<sup>11</sup> Herre (Jahveh), din är *[ordagrant: 'till dig JHVH']*

storheten (hebr. gedullah)

och makten (styrkan, kraften – hebr. geburah)

och härligheten (äran, ståten, skönheten – hebr. tifarah)

och glansen (evigheten, segern – hebr. netsach)  
*[den klart lysande fjärran ifrån, se Upp 22:16]*

och majestätet (prakten, storslagenheten – hebr. hod).

Ja, allt *[som är]* i himlarna och på jorden.

Ditt är riket (*dig tillhör kungariket*), Herre (*Jahveh*),

och du är den upphöjde härskaren (*han som lyfter upp sig själv till huvud*) över allting.

<sup>12</sup> Både rikedom och ära kommer från dig,

och du råder över allt.

I din hand är kraft och styrka,

det står i din hand att göra vad som helst,

stort och starkt.

<sup>13</sup> Nu (*därför*) tackar vi dig vår Gud (*Elohim*),

och vi prisar (*hebr. halal*) ditt härliga namn.”

---

*[Bönen som Jesus lärde sina lärjungar att be har likheter med denna bön av David, se vers 10b och "vår Fader" i Matt 6:9. Delar av vers 11 "ditt är riket och makten och äran i evighet" återfinns också som doxologi (lovprisning av Gud) i många böner, bl.a. Herrens bön i Matt 6:9-13.]*

<sup>14</sup> *[David fortsätter i bönen:]* "Men vem är jag och vad är mitt folk att vi själva skulle kunna ge sådana [*stora*] frivilliga gåvor? Nej, från dig kommer allt. Det vi gett dig har vi ju fått ur din hand.

<sup>15</sup> För vi är främlingar hos dig och gäster som alla våra fäder. Som en skugga är våra dagar på jorden [*Job 8:9; Ps 144:4*], och utan hopp (*hebr. miqveh*) [*hopp om att bli ren, se 3 Mos 11:36*].

<sup>16</sup> Herre vår Gud, alla dessa gåvor som vi skaffat för att bygga dig ett hus åt ditt heliga namn – från din hand har de kommit, och ditt är alltsammans.

<sup>17</sup> Jag vet, min Gud, att du prövar hjärtat och ger nåd (*villkorad nåd; har behag – hebr. ratsah*) till vad som är rätt. Med ärligt hjärta har jag burit fram alla dessa frivilliga gåvor. Och nu har jag också sett med glädje hur ditt folk som står här har burit fram sina frivilliga gåvor till dig.

<sup>18</sup> Herre, Abrahams, Isaks och Israels, våra fäders Gud, låt ditt folks hjärtas sinne och tankar vara redo till sådant för evigt, och vänd deras hjärtan till dig.

<sup>19</sup> Ge min son Salomo ett hängivet hjärta så att han håller dina bud, dina vittnesbörd och dina stadgar och utför allt detta och bygger templet som jag förberett.”

<sup>20</sup> Därefter sa David till hela församlingen: ”Lova Herren (*Jahveh*) er Gud (*Elohim*)!” Då lovade hela församlingen Herren (*Jahveh*), sina fäders Gud, och de bugade sig och föll ner för Herren och för kungen.

<sup>21</sup> Dagen därpå slaktade de slaktoffer åt Herren och offrade brännoffer åt Herren: 1 000 tjurar, 1 000 baggar och 1 000 lamm med tillhörande dryckesoffer, dessutom slaktoffer i mängd för hela Israel.

<sup>22</sup> De åt och drack med stor glädje inför Herrens ansikte den dagen, och för andra gången gjorde de Salomo, Davids son, till kung. De smorde honom till en Herrens furste och Tsadoq till präst.

<sup>23</sup> Så satt Salomo på Herrens tron som kung efter sin far David, och han blev framgångsrik. Hela

Israel lydde honom.

<sup>24</sup> Alla hövdingarna och hjältarna och dessutom alla kung Davids söner underordnade sig kung Salomo.

<sup>25</sup> Och Herren gjorde Salomo mycket stor inför hela Israel och lät hans kungliga härlighet bli större än någon annans som varit kung över Israel före honom.

*David dör  
(2 Sam 5:4-5)*

<sup>26</sup> David, Ishais son, hade regerat över hela Israel.

<sup>27</sup> Den tid han regerade över Israel var 40 år [1010–970 f.Kr].

Han regerade 7 år i Hebron (*hebr. Chevron*) och 33 år i Jerusalem. [2 Sam 5:4-5]

<sup>28</sup> Han dog i en god ålder [*drygt 70 år*], mätt på att leva och mätt på rikedom och ära. Hans son Salomo blev kung efter honom.

<sup>29</sup> Vad som mer finns att säga om kung David, om hans första tid och hans sista, det finns skrivet i siaren Samuels krönika [*Samuelsböckerna*], i profeten Natans krönika och i siaren Gads krönika.

<sup>30</sup> Där står också om hela hans regering och hans bedrifter och de händelser som mötte honom och Israel och alla andra länder och riken.

**Svenska Kärnbibeln - en expanderad  
översättning  
Swedish: Svenska Kärnbibeln - en expanderad  
översättning (New Testament)**

copyright © 2017-2024 Svenska Kärnbibeln

Language: Swedish

Contributor: Svenska Kärnbibeln

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2025-07-10

---

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 10 Jul 2025 from source files dated 10 Jul 2025

c5cfac14-0500-50d4-bd1a-4691a8b8b3b6